

พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการถือหน่วยลงทุน
ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี พ.ศ. 2559 กรณีศึกษา
ลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

โดย

นางสาวอนันตญา ประยูรรักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการถือหน่วยลงทุน
ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี พ.ศ. 2559 กรณีศึกษา
ลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

โดย

นางสาวอนันตญา ประยูรรักษ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

CHANGING IN HOLDING PERIOD OF LONG TERM EQUITY FUND
(2016) AND INVESTMENT BEHAVIORS OF BANGKOK BANK
CUSTOMERS IN BANGKOK METROPOLITAN REGION

BY

MISS ANANTAYA PRAYOONRUK

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
BUSINESS ECONOMICS
FACULTY OF ECONOMICS
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2016

COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คณะเศรษฐศาสตร์

การค้นคว้าอิสระ

ของ

นางสาวอนันตญา ประยูรรัชช์

เรื่อง

พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการถือหน่วยลงทุน

ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี พ.ศ. 2559 กรณีศึกษาลูกค้าของ

ธนาคารกรุงเทพจำกัดในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

เมื่อ วันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2560

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงมณี เลาวกุล)

กรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เอี่ยมพร พิชัยสินธิ์)

คณบดี

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชยันต์ ตันติวิस्ताการ)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	พฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี พ.ศ. 2559 กรณีศึกษาลูกค้าของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
ชื่อผู้เขียน	นางสาวอนันตญา ประยูรรัช
ชื่อปริญญา	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงมณี เลาวกุล
ปีการศึกษา	2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ภายหลังจากการบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) (การเปลี่ยนนโยบายจากการถือหน่วยลงทุนจาก 5 ปีปฏิทินเป็น 7 ปีปฏิทิน เพื่อสิทธิในการลดหย่อนภาษี) และเปรียบเทียบการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวระหว่างก่อนและหลังการบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ลงทุนที่ลงทุนกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 400 คน โดยศึกษาจากแบบสอบถาม และใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก และการวิเคราะห์การถดถอยแบบกำลังสองน้อยที่สุด ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้แก่ เพศหญิง, ผู้มีสถานภาพสมรส, กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้ 30,000-39,999 บาทต่อเดือน, กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้ 40,000-49,999 บาทต่อเดือน, กลุ่มผู้ลงทุนที่มีรายได้ตั้งแต่ 50,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่ผู้ลงทุนที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการมีโอกาสไม่ลดการลงทุนนโยบายการเพิ่มการถือครองหน่วยลงทุนเป็น 7 ปีปฏิทินเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ลงทุนลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (จำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบายการเพิ่มการถือครองหน่วยลงทุนเป็น 7 ปีปฏิทินมีค่าเฉลี่ย 159,740 บาท และจำนวนเงินลงทุนหลังนโยบายดังกล่าวมีค่าเฉลี่ย 144,932.50 บาท)

คำสำคัญ: กองทุนรวมหุ้นระยะยาว, กฎกระทรวงฉบับที่ 317

Independent Study Title	CHANGING IN HOLDING PERIOD OF LONG TERM EQUITY FUND (2016) AND INVESTMENT BEHAVIORS OF BANGKOK BANK CUSTOMERS IN BANGKOK METROPOLITAN REGION
Author	Miss Anantaya Prayoonruk
Degree	Master of Arts
Department/Faculty/University	Business Economics Economics Thammasat University
Independent Study Advisor	Assistant Professor Duangmanee Laovakul, Ph.D.
Academic Year	2016

ABSTRACT

The objective of this study is to investigate the long term equity fund (LTF) investing behaviors of Bangkok Bank's investors in Bangkok and the metropolitan region after the Ministry of Finance, ministerial regulations No.317 (B.E.2559)-changing the holding period of LTF from five to seven years for tax deduction purpose, began to be enforced. This study also compared the amount of investment in LTF before and after the ministerial regulations No.317. Simple random sampling was used to collect data via questionnaire. Respondents consisted of 400 residents of Bangkok and the metropolitan region. Descriptive statistic, Logistic Regression and Ordinary Least Squares are used to analyze the data.

After the new regulation began to be enforced, female investors, married investors, those with bachelor degree, or those with a monthly income of THB 30,000 or above were more likely to reduce their investment in LTF. Investors who are business owners were less likely to reduce their investment. Interestingly, the new regulation causes a reduction in LTF investment. The average amount of the LTF investment was reduced from THB 159,740 to THB 144,932.

Keywords: Long Term Equity Fund, Ministerial Regulations No.317 (B.E.2559)

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและการชี้แนะจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงมณี เลาวกุล ที่ให้ความกรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบและอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ รวมถึงขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. เอี่ยมพร พิชัยสนธิ ที่สละเวลามาเป็นกรรมการในการสอบอีกทั้งให้ข้อเสนอแนะและการชี้แนะ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ลงทุนของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่สละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในโครงการ และเพื่อนโครงการปริญญาโทเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ สำหรับมิตรภาพที่ดีๆ ความรู้ และคำแนะนำดีๆ อีกทั้งพี่ๆ เจ้าหน้าที่โครงการฯ ที่ให้คำแนะนำให้ความช่วยเหลือสิ่งต่างๆ อยู่สม่ำเสมอ ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุน และกำลังใจดีๆ

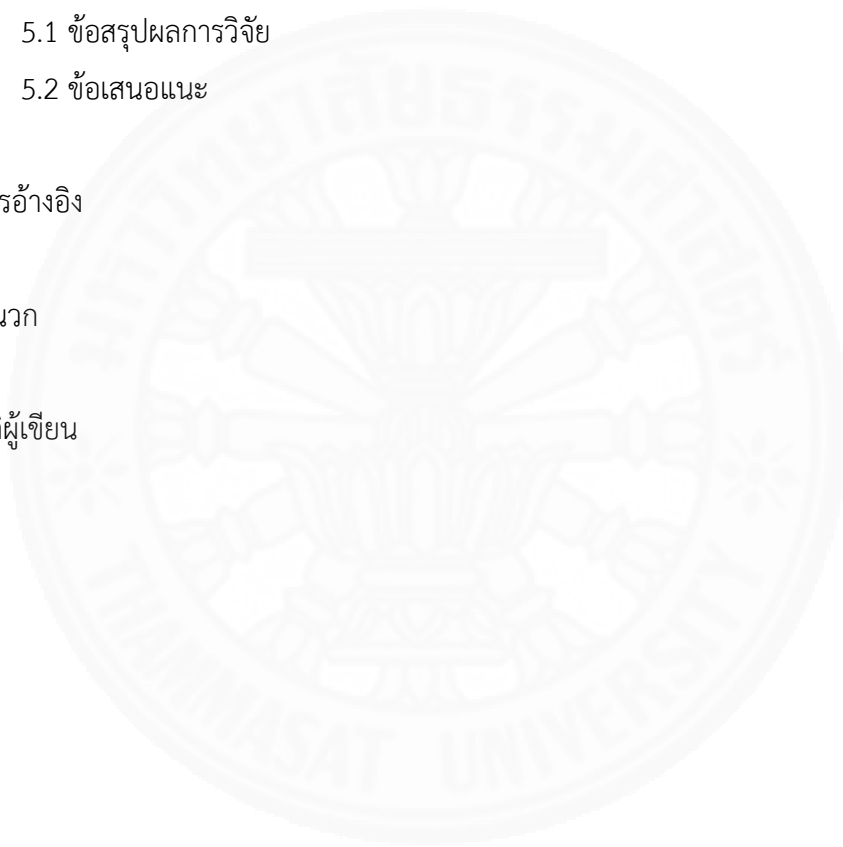
หากผลการศึกษานี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้เพื่อปรับปรุง และจะนำมาแก้ไขในการศึกษาครั้งต่อไป

นางสาวอนันตญา ประยูรรักษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
บทที่ 2 ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว	4
2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.3 วรรณกรรมปริทัศน์	12
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	16
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดการลงทุน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง ระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุนเป็น 7 ปี	17
3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ	17
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	17

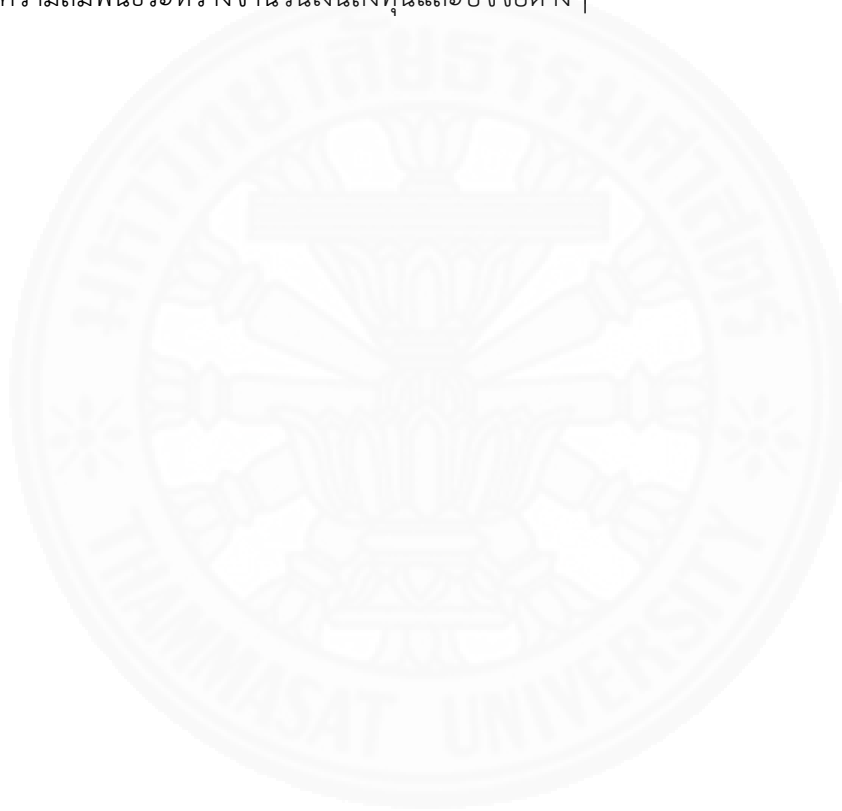
	(5)
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
3.6 สมมติฐาน	22
บทที่ 4 ผลการศึกษา	23
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	45
5.1 ข้อเสนอสรุปผลการวิจัย	45
5.2 ข้อเสนอแนะ	48
รายการอ้างอิง	49
ภาคผนวก	51
ประวัติผู้เขียน	55

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 งานวิจัยที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนและกองทุน	13
4.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
4.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
4.3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
4.4 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
4.5 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
4.6 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม	25
4.7 พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	26
4.8 ความเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและนักลงทุน ที่ยังสนใจในการลงทุน	27
4.9 ความเห็นต่อเรื่องหลังการปรับเงื่อนไขการลงทุนมีผลต่อปริมาณการเลือกการลงทุน	27
4.10 นักลงทุนมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	28
4.11 การปรับเงื่อนไขใหม่ทำให้มีโอกาสในการผิดเงื่อนไขมากขึ้น	28
4.12 การเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่นนอกจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หลังมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข	29
4.13 ความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังจากเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข	30
4.14 ช่องทางในการรู้จักกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	30
4.15 ระยะเวลาการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	31
4.16 การใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี	31
4.17 เหตุผลที่เลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	32
4.18 ปัญหาในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	32
4.19 ความใส่ใจในการลดหย่อนภาษี	33
4.20 หากผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีจะนำเงินไปทำสิ่งใด	33
4.21 การลดหย่อนและผลต่อการตัดสินใจลงทุน	34
4.22 การลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากและผลต่อการลงทุน	34
4.23 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม	35
4.24 การวิเคราะห์ Omnibus Tests	35
4.25 ความเหมาะสมของแบบจำลอง	36

4.26 การพยากรณ์	36
4.27 ความสัมพันธ์ของการลดการลงทุนกับปัจจัยต่างๆ	37
4.28 ความสัมพันธ์ของตัวแปร	40
4.29 ข้อมูล ANOVA	41
4.30 จำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบายและหลังนโยบายการถือครอง 7 ปี	41
4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ	42
5.1 โอกาสในการลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและปัจจัยต่างๆ	47
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ	47

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสามารถที่จะนำเงินได้พึงประเมินหรือในทางกฎหมายคือ เงินได้ของบุคคลใดๆ หรือหน่วยภาษีใดที่เกิดขึ้นในระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคมของปีใดๆ ที่เกิดเงินได้ในปีภาษีนั้น ได้แก่ เงิน ทรัพย์สินที่อาจคำนวณเป็นเงินที่ได้รับจริง, ประโยชน์ซึ่งอาจคำนวณได้เป็นเงิน เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกให้แทน ตามลำดับที่กล่าวมา ใช้เกณฑ์เงินสดที่ได้รับจริง และเครดิตภาษีตามกฎหมายกำหนด ผู้มีเงินได้สามารถนำเงินได้พึงประเมินมาคำนวณหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ และสามารถนำมาหักค่าลดหย่อนได้ ซึ่งรายการที่อยู่ในเกณฑ์การลดหย่อนมีหลายรายการ เช่น ค่าอุปการะบุตรที่ขอด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรม ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดา มารดา เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย เงินสมทบที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม เบี้ยประกันชีวิต การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นต้น ดังนั้น การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จึงสามารถนำมาหักค่าลดหย่อนตามเกณฑ์ได้หลังจากนำเงินได้พึงประเมินมาหักค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์และหักค่าลดหย่อนตามเกณฑ์แล้ว ผู้เสียภาษีจะเสียภาษีในอัตราก้าวหน้าแบบขั้นบันไดตั้งแต่ร้อยละ 0-35 ขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิของผู้เสียภาษีนั่น

กองทุนรวมคือ เครื่องมือในการลงทุนโดยมีการรวบรวมเงินลงทุนจากผู้ลงทุนรายย่อยที่ประสงค์นำเงินลงทุนมาลงทุนในตลาดทุนและตลาดเงิน การลงทุนประเภทนี้มีข้อดีคือ ทางสถาบันการเงินจะจัดหาผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะด้านกองทุนรวมมาดูแลกองทุนโดยการดูแลเรื่องผลการดำเนินงาน ความน่าเชื่อถือ และการกระจายการลงทุน ลักษณะการดำเนินงานของกองทุนรวมนั้นจะมีการดำเนินงานภายใต้การบริหารจัดการของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.) และมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) กำกับดูแล อาทิเช่น การกำหนดค่าธรรมเนียมในการจัดการกองทุนรวม

กองทุนรวมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนไทยสามารถแบ่งได้เป็น กองทุนเพื่อการลงทุน และกองทุนเพื่อการลดหย่อนภาษี โดยนักลงทุนมักมีความสนใจในการลงทุนในกองทุนเนื่องจากได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) สำหรับบุคคลธรรมดา การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจะได้ประโยชน์ในด้านของกำไรส่วนเกินทุน หรือหากเป็นกองทุนที่มีนโยบาย

จ่ายเงินปันผล ผู้ลงทุนก็จะได้ในส่วนของเงินปันผล และยังสามารถนำเงินที่ลงทุนมาหักลดหย่อนภาษีได้เพิ่ม กองทุนรวมเพื่อการลงทุน สามารถเลือกลงทุนได้ตามนโยบายของผู้จัดการกองทุนโดยผลตอบแทนที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งได้เป็น เงินปันผล (Dividend) เป็นค่าตอบแทนที่บริษัทจ่ายแก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งมักเป็นการกระจายกำไร เมื่อบริษัทได้กำไรหรือส่วนเกินบริษัทสามารถนำไปลงทุนในธุรกิจต่อไปหรือเลือกจ่ายคืนให้ผู้ถือหุ้น เงินปันผล สามารถเรียกได้ว่าเป็นเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับ จัดว่าเป็นเงินได้ที่ไม่ได้รับยกเว้นในการเสียภาษี และให้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้แล้วร้อยละ 10 ไม่ต้องนำมารวมเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามแบบ หรือสามารถเลือกไม่ให้หักภาษี ณ ที่จ่าย แต่จะนำมารวมเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี ในส่วนของกำไรส่วนเกินทุน เป็นเงินที่ได้รับการยกเว้นการเสียภาษี สำหรับกองทุนรวมเพื่อการลดหย่อนภาษี สามารถเลือกลงทุนได้ตามนโยบายที่เหมาะสม สำหรับผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนในส่วนของเงินปันผล ซึ่งเป็นเงินได้ที่ไม่ได้รับยกเว้นภาษี และให้หัก ณ ที่จ่ายไว้แล้ว ร้อยละ 10 โดยไม่ต้องนำมารวมเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามแบบ หรือสามารถเลือกไม่ให้หักภาษี ณ ที่จ่าย แต่จะนำมารวมเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี และกำไรส่วนเกินทุน เป็นเงินที่ได้รับการยกเว้นการเสียภาษี อีกทั้งยังสามารถใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีได้เพิ่มขึ้นอีก หากมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของการลงทุน

กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร โดยมีเปลี่ยนแปลงดังนี้ หน่วยลงทุนที่ลงทุนก่อนปี พ.ศ. 2559 ต้องมีการถือครองหน่วยลงทุนไว้ 5 ปีปฏิทิน โดยในการลงทุนไม่มีขั้นต่ำแต่ต้องลงทุนไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษี แต่หน่วยลงทุนที่ลงทุนในปี พ.ศ. 2559-2562 ต้องมีการถือครองหน่วยลงทุนไว้ 7 ปีปฏิทิน ซึ่งการลงทุนไม่มีขั้นต่ำ แต่ต้องลงทุนไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษี เหตุผลในการใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการใช้สิทธิทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนลงทุนในระยะเวลายาว รวมถึงมีการรักษาเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงมีการปรับเงื่อนไขหลักเกณฑ์การใช้สิทธิประโยชน์ในด้านภาษี เป็นการขยายเวลาการยกเว้นเงินได้พึงประเมินที่ไม่ต้องนำมารวมเพื่อคำนวณเสียภาษีเงินได้สำหรับบุคคลธรรมดา

ดังนั้น การบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่า ในการเลือกใช้สิทธิของผู้ลงทุนจะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการซื้อหน่วยลงทุนไปจากเดิมอย่างไร การบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ส่งผลให้บุคคลกลุ่มใดมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการลงทุน เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคในการเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) กับธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพและปริมณฑลภายหลังจากการบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

2. เปรียบเทียบการลงทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) ระหว่างก่อนและหลังการบังคับใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมของผู้ลงทุนซึ่งจะนำไปสู่การวางกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับธุรกิจ
2. สามารถนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลสำหรับศึกษาแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกลงทุนของผู้ลงทุน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

งานวิจัยนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างของผู้ลงทุนที่ลงทุนกับธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เก็บข้อมูลช่วงระยะเวลาเดือนกุมภาพันธ์ ถึงช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2560

บทที่ 2

ทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

2.1 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) เป็นกองทุนที่ผู้ลงทุนสามารถได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษี การจัดตั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้มีการพัฒนาตลาดหุ้นไทย เพิ่มจำนวนผู้ลงทุนสถาบันในประเทศโดยเกิดการลงทุนในตลาดหุ้นไทย การลงทุนในระยะยาวก่อให้เกิดเสถียรภาพ กองทุนรวมหุ้นระยะยาวเน้นลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยมีการเริ่มซื้อขายหน่วยลงทุนในช่วง พ.ศ. 2547 มีการให้ใช้สิทธิทางภาษีจากการลงทุนในกองทุนรวม LTF โดยก่อนปี พ.ศ. 2559 มีเงื่อนไขในการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ต้องซื้อและถือหน่วยลงทุนของ LTF ไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน มีการนับแยกกันเป็นเงินแต่ละก้อน เงินที่ลงทุนไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่อง โดยเงินลงทุนที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ในปีภาษีนั้น และในปี พ.ศ. 2559 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีสำหรับกองทุน LTF การลงทุนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559-2562 มีเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไปคือ ต้องซื้อและถือหน่วยลงทุนของ LTF ไว้ไม่น้อยกว่า 7 ปีปฏิทิน มีการนับแยกกันเป็นเงินแต่ละก้อนเงินที่ลงทุนไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่อง โดยเงินลงทุนที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ในปีภาษีนั้น

การออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ที่ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร จากการที่อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริม การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีการลงทุนในระยะยาวและรักษาเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีดังกล่าวโดยขยายระยะเวลาการยกเว้นเงินได้พึงประเมินที่ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนที่ซื้อตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2562 และเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืน รวมถึงปรับปรุงหลักเกณฑ์

การถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีโดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 7 ปีปฏิทิน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

เงื่อนไขการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) การซื้อหน่วยลงทุนปีใดก็สามารถนำมาลดหย่อนภาษีในปีภาษีนั้น ไม่จำเป็นต้องลงทุนอย่างต่อเนื่อง ไม่มีข้อจำกัดสำหรับขั้นต่ำ แต่สามารถซื้อหน่วยลงทุนได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ต้องนำมาเสียภาษี แต่ไม่เกิน 500,000 บาท โดยที่เงินในการลงทุนสามารถนำมาลดหย่อนได้จริง การถือครองหน่วยลงทุนสำหรับหน่วยลงทุนที่ซื้อก่อนปี 2559 ถือครองหน่วยลงทุน 5 ปีปฏิทิน แต่หน่วยลงทุนที่ซื้อในปี 2559-2562 ถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน

การผิดเงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF: Long term Equity Fund) การขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุนยกเว้นกรณีที่ผู้ลงทุนเสียชีวิตหรือทุพพลภาพที่จะถือว่าไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน เมื่อผู้ลงทุนผิดเงื่อนไขผู้ลงทุนจะต้องดำเนินการดังนี้

1. ต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไปและต้องเพิ่มเงินในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายนของปีที่ยื่นหน่วยลงทุนยื่นแบบขอยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนภาษี ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรยื่นขอคืนภาษีพร้อมเงินเพิ่มทันทีที่มีการผิดเงื่อนไขการลงทุน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงรอบชำระภาษี
2. ต้องจ่ายภาษีสำหรับกำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital Gain) โดยนำกำไรที่ได้จากการขายคืนไปรวมเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษีเงินได้ เมื่อผู้ลงทุนขายคืนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน หรือ บลจ. หักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 3

2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีอุปสงค์

อุปสงค์ (Demand) หมายถึง ปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้บริโภคมีความประสงค์ที่จะซื้อในช่วงเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่างๆ ของสินค้าหรือบริการชนิดนั้น อุปสงค์อาจกล่าวได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณซื้อ (Quantity Demanded) และราคา (Price) ของสินค้าหรือบริการ ผู้บริโภคมีความประสงค์ที่จะซื้อเป็นความเต็มใจหรือความยินดีที่จะซื้อ (willingness to pay) และในขณะที่เดียวกันต้องมีความสามารถที่จะจ่าย (ability to pay) ค่าสินค้าหรือบริการในจำนวนที่ต้องการส่วนจะซื้อได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ผลิตหรือผู้ขายยินดีที่จะขายสินค้าหรือบริการนั้นด้วยหรือไม่ การที่ผู้บริโภคจะยินดีซื้อสินค้าจากราคาที่กำหนดหรือไม่ขึ้นอยู่กับราคาที่กำหนดนั้นเกินกว่าราคาสงวน (reservation price) ราคาสงวนคือ ราคาสูงสุดที่ผู้บริโภคยินดีจ่ายสำหรับสินค้าแต่ละหน่วย ระดับราคาสงวนของผู้บริโภคแต่ละคนจะถูกกำหนดจากคุณค่าของสินค้าแต่ละหน่วยว่าให้รรถประโยชน์ (utility)

หรือความพอใจมากหรือน้อย หากราคาที่กำหนดสูงกว่าราคาสงวน ผู้บริโภคจะไม่ซื้อสินค้าหรือบริการหน่วยนั้น แต่ถ้าราคาที่กำหนดไม่เกินระดับราคาสงวนผู้บริโภคจะยินดีที่จะซื้อสินค้าหรือบริการหน่วยนั้น ส่วนความสามารถที่จะจ่ายพิจารณาจากอำนาจซื้อ (purchasing power) ของผู้บริโภคซึ่งกำหนดได้จากระดับรายได้ของผู้บริโภคและราคาสินค้า ถ้าหากรายได้ที่เป็นตัวเงินไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อราคาสินค้าสูงขึ้น อำนาจซื้อจะต่ำลง แต่หากราคาสินค้าลดลงอำนาจซื้อจะสูงขึ้นทำให้ความสามารถที่จะจ่ายสูงขึ้น

ปริมาณความต้องการซื้อหรือปริมาณซื้อในสินค้าหรือบริการเมื่อราคาเปลี่ยนแปลงเกิดผลทางรายได้ (income effect) เมื่อราคาสินค้าเพิ่มขึ้นจะทำให้ปริมาณซื้อลดลง ถ้ามองในด้านที่ราคาเพิ่มขึ้นทำให้อำนาจการซื้อลดต่ำลง และผลทางการทดแทน (substitution effect) เมื่อราคาสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงโดยที่ราคาสินค้าอื่นไม่ได้เปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้บริโภคหันมาซื้อสินค้าชนิดที่ราคาต่ำลงแทนชนิดที่มีราคาสูง

ตัวกำหนดอุปสงค์ของตลาด ในการเพิ่มหรือลดลงของอุปสงค์ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

1. รายได้ของผู้บริโภค

การเพิ่มขึ้นของรายได้นำไปสู่อุปสงค์สำหรับสินค้าหรือบริการที่สูงขึ้น ในทางกลับกัน การลดลงของรายได้นำไปสู่การลดลงของอุปสงค์สำหรับสินค้าหรือบริการ สินค้าหรือบริการมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับรายได้เรียกว่า สินค้าปกติ (normal goods) กล่าวคือ หากมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าปกติมากขึ้น แต่หากเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นผู้บริโภคมีการซื้อสินค้าลดลงสินค้าประเภทนี้เรียกว่า สินค้าด้อย (inferior goods)

2. จำนวนผู้บริโภคในตลาดหรือจำนวนประชากร

หากมีจำนวนผู้บริโภคหรือประชากรมีจำนวนเพิ่มจะทำให้ความต้องการซื้อโดยรวมที่มีต่อสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งนั้นเพิ่มขึ้นอุปสงค์ของตลาดเพิ่มขึ้น แต่ถ้าจำนวนผู้บริโภคหรือประชากรลดลงจะส่งผลต่อความต้องการซื้อโดยรวมลดลงอุปสงค์ของตลาดจึงลดลง

3. ราคาของสินค้าที่เกี่ยวข้อง

การเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าหรือบริการส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อของผู้บริโภค รวมถึงเมื่อเป็นสินค้าชนิดอื่นที่สามารถใช้ทดแทนกัน (substitutes) หรือเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกัน (complements) สินค้าที่ใช้ทดแทนกันคือ สินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการได้ใกล้เคียงกันกับสินค้าที่กำลังพิจารณาและสินค้าที่ใช้ประกอบกันคือ สินค้าที่ผู้บริโภคมีความจำเป็นต้องนำสินค้ามาใช้ร่วมกัน กรณีของสินค้าที่ใช้ทดแทนกัน อุปสงค์สินค้าจะเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกันกับระดับราคาสินค้าอื่น แต่ถ้าเป็นกรณีของสินค้าที่เกี่ยวข้องเป็นสินค้าที่ใช้ประกอบกันอุปสงค์สำหรับสินค้าที่กำลังพิจารณาจะเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้ามกับระดับราคาสินค้าชนิดอื่น

4. การคาดคะเนของผู้บริโภค

การคาดคะเนของผู้บริโภคเกี่ยวกับราคาหรือปริมาณของสินค้าอีกทั้งสถานการณ์ทั้งในประเทศต่างประเทศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหรืออุปสงค์ในปัจจุบัน

5. โครงสร้างทางประชากร

อุปสงค์สำหรับสินค้าหรือบริการหลายชนิดมักขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางประชากร ได้แก่ โครงสร้างทางอายุและเพศส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อหรืออุปสงค์ในปัจจุบัน แต่ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรจะไม่สามารถระบุทิศทางของการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์

6. รสนิยมและความพึงพอใจของผู้บริโภค

การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมความพึงพอใจที่มีในสินค้าหรือบริการจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของรสนิยมและความพึงพอใจที่มีต่อสินค้าหรือบริการส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงอุปสงค์ของผู้บริโภคในตลาด ซึ่งรสนิยมและความพอใจของผู้บริโภคเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้รวมถึงทัศนคติที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (ภราดร ปริดาศักดิ์, 2556, น. 40)

ทฤษฎีที่ว่าด้วยพฤติกรรมของผู้บริโภค

ทฤษฎีที่ว่าด้วยพฤติกรรมของผู้บริโภค คือ ข้อเสนอที่มีการอธิบายถึงการตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าและบริการให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดภายใต้ข้อจำกัดในด้านงบประมาณหรือรายได้ ดังนั้นจึงมีผลกระทบต่อตัดสินใจเมื่อมีรายได้หรือเงื่อนไขอื่น ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น ทฤษฎีที่ว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีการนำเสนอคือ ทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility Theory) และทฤษฎีความพอใจเท่ากัน (Indifference Preference Theory)

ทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility Theory) หมายถึง ความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งๆ ในการสร้างความพอใจให้กับผู้บริโภคได้มากแสดงถึงสินค้านั้นมีอรรถประโยชน์มาก แต่ถ้าสร้างความพอใจได้น้อยก็สามารถแสดงถึงสินค้านั้นมีอรรถประโยชน์น้อยสำหรับผู้บริโภคนั้น ดังนั้น คำว่า อรรถประโยชน์ต่างกับประโยชน์ดังนี้ สินค้าบางชนิดมีประโยชน์ แต่อาจไม่มีอรรถประโยชน์สำหรับผู้บริโภคบางคน อรรถประโยชน์จึงขึ้นอยู่กับความชอบ ความพึงพอใจตระหนักถึงคุณค่าในสินค้าของผู้บริโภคแต่ละคนไม่เท่ากัน แต่ทุกคนล้วนมีเป้าหมายในการบริโภคเพื่อให้ได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด

ลักษณะของอรรถประโยชน์ สามารถวัดเป็นหน่วยได้ เรียกว่า ยูทิล (Util) สามารถแบ่งได้ตามทฤษฎีแบ่งได้ 2 ลักษณะ

1. อรรถประโยชน์รวม (Total Utility: TU) หมายถึง ระดับความพึงพอใจทั้งหมดที่ผู้บริโภคสินค้าในปริมาณหนึ่ง

2. อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม หรือ อรรถประโยชน์หน่วยท้าย (Marginal Utility: MU) หมายถึง อรรถประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง เมื่อผู้บริโภคได้เพิ่ม หรือลดลง อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มนี้

สามารถวัดได้จากระดับอรรถประโยชน์รวมที่เปลี่ยนไปเมื่อปริมาณสินค้าที่บริโภคเปลี่ยนไปจากเดิมหนึ่งหน่วย

ความสัมพันธ์ระหว่างอรรถประโยชน์รวม (TU) และอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม (MU) ที่ระดับต่างๆ ของปริมาณสินค้าที่บริโภคได้ดังนี้หากอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม (MU) มีค่าเป็นบวกอรรถประโยชน์รวม (TU) จะมีค่าเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ แต่หากอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม (MU) มีค่าเป็นศูนย์อรรถประโยชน์รวม (TU) จะมีค่าสูงสุดและอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม (MU) มีค่าติดลบอรรถประโยชน์รวม (TU) จะมีค่าลดลง จากกฎแห่งการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม คือ หากผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องโดยการที่บริโภคสินค้าอื่นยังคงเดิมอรรถประโยชน์ที่ได้รับจากการบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดนั้นในหน่วยถัดไปจะลดน้อยลงตามลำดับสะท้อนให้เห็นถึงความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าหน่วยแรกจะมากกว่าสินค้าหน่วยหลังๆ

ทฤษฎีความพอใจเท่ากัน เป็นการพิจารณาว่าผู้บริโภคจะบรรลุซึ่งอรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณที่มีจำกัดสามารถวิเคราะห์เส้นความพอใจเท่ากัน (indifference curve) ที่จะบอกถึงอรรถประโยชน์หรือความพอใจที่สามารถสะท้อนปริมาณสินค้าที่ได้บริโภค และเส้นงบประมาณ (Budget Line) ที่จะบอกถึงขีดความสามารถ คุณสมบัติของเส้นความพอใจเท่ากันสามารถสรุปลักษณะได้ดังนี้

1. เส้นความพอใจเท่ากันเป็นเส้นที่ทอดลงจากซ้ายไปขวาหรือมีความชันเป็นลบและโค้งเว้าเข้าหาจุดกำเนิด (convex to the origin) สะท้อนว่าเพื่อรักษาระดับความพอใจเท่าเดิม หากลดการบริโภคสินค้าชนิดหนึ่งก็ต้องบริโภคสินค้าอีกชนิดหนึ่งมากขึ้นเป็นการชดเชย แต่ในทางตรงกันข้ามหากผู้บริโภคเพิ่มการบริโภคสินค้าชนิดหนึ่งก็สามารถลดการบริโภคสินค้าอีกชนิดลงได้โดยระดับความพอใจเท่าเดิม

2. เส้นความพอใจเท่ากันสำหรับผู้บริโภคคนหนึ่งมีได้หลายเส้น หากนำเอาเส้นความพอใจหลายๆ เส้นมาเขียนรวมกันจะเรียกแผนผังเส้นความพอใจเท่ากัน (indifference map) โดยเส้นที่อยู่ทางขวามือหรือด้านบนจะแสดงความพอใจเท่ากันที่มากกว่าเส้นที่อยู่ด้านซ้ายหรือด้านล่าง

3. เส้นความพอใจเท่ากันของผู้บริโภคคนใดคนหนึ่งจะตัดกันไม่ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าเส้นความพอใจเท่ากันจะต้องขนานกัน แต่จะมีระดับลดหลั่นกันไปและไม่เหลื่อมกัน

ดังนั้น ลักษณะของเส้นความพอใจเท่ากันย่อมสะท้อนรสนิยมหรือความชอบของผู้บริโภค ระดับความสามารถในการทดแทนกันระหว่างสินค้าโดยความสามารถในการทดแทนไม่ได้ถือเป็นเรื่องของการใช้สอยทางกายภาพ แต่หมายถึง ความสามารถในการทดแทนความพึงพอใจของผู้บริโภคจากการได้บริโภคสินค้าชนิดหนึ่งน้อยลง แต่สามารถบริโภคสินค้าอีกชนิดหนึ่งได้มากขึ้น สินค้าที่ทดแทนสำหรับแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน

เส้นงบประมาณเป็นเส้นรายได้หรืองบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด ราคาเป็นปัจจัยที่บอกถึงขีดความสามารถของเงินหรือรายได้ ดังนั้น ผู้บริโภคจะเลือกเลือกบริโภคสินค้าที่ให้ความพอใจสูงสุดภายใต้งบประมาณที่มีจำกัด เส้นงบประมาณมีลักษณะเป็นเส้นตรงทอดลงจากซ้ายไปขวาแสดงถึงผู้บริโภคซื้อสินค้าหนึ่งในปริมาณที่มากจะทำให้ซื้อสินค้าอีกชนิดหนึ่งได้น้อยลง หากเส้นงบประมาณมีการเปลี่ยนแปลงเกิดได้จากรายได้ของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลง จะทำให้ผู้บริโภคมีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้นถ้าหากผู้บริโภคมีรายได้มากขึ้น และระดับราคาสินค้าเปลี่ยนแปลงถ้าราคาสินค้าลดลงจะทำให้ผู้บริโภคมีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้น

คุณภาพของผู้บริโภค คือ ภาวะที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับอรรถประโยชน์หรือความพอใจสูงสุดในการเลือกซื้อสินค้าชนิดต่างๆ ภายใต้ข้อจำกัดของงบประมาณที่มีอยู่จะไม่มีแนวโน้มที่จะแสดงว่าผู้บริโภคจะปรับเปลี่ยนปริมาณการบริโภคสินค้าชนิดต่างๆ อีก หากมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผู้บริโภคเมื่อระดับรายได้เปลี่ยนหากมีรายได้เพิ่มขึ้นผู้บริโภคจะได้รับความพอใจสูงขึ้นกว่าเดิม จุดคุณภาพใหม่จะอยู่บนจุดคุณภาพเดิม เรียกได้ว่าเป็นผลทางรายได้ (income effect) และเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผู้บริโภคเมื่อระดับราคาเปลี่ยน เมื่อมีสินค้าราคาลดลงจะทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจมากยิ่งขึ้นผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคือ ผลทางราคา (price effect) โดยผลจากการทดแทนเป็นการเปลี่ยนแปลงของการบริโภคสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งชนิดใดที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในราคาสัมพัทธ์ (relative price) ของสินค้าชนิดนั้นกับสินค้าที่ใช้ทดแทนกัน ภายใต้เงื่อนไขที่รายได้ที่แท้จริงหรือความพอใจของผู้บริโภคยังคงเดิม ส่วนของผลทางรายได้หมายถึง ส่วนเปลี่ยนแปลงในการบริโภคสินค้าชนิดหนึ่งๆ เป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงรายได้ที่แท้จริง (real income)

ดังนั้น ทฤษฎีที่ว่าด้วยพฤติกรรมของผู้บริโภค ทั้งทฤษฎีอรรถประโยชน์และทฤษฎีความพอใจเท่ากันทำให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการเพื่อให้ได้อรรถประโยชน์ภายใต้ข้อจำกัดทางรายได้หรืองบประมาณที่มีอยู่ ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการซื้อสินค้าและบริการคือ ระดับรายได้ของผู้บริโภค ราคาของสินค้าและบริการ รวมถึงราคาของสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีปัจจัยที่กำหนดปริมาณการซื้อคือ รสนิยมของผู้บริโภค (ภราดร ปริดาศักดิ์, 2556, น. 153)

ทฤษฎีการบริโภคและการออม

ทฤษฎีที่กำหนดรายได้ประชาชาติคุณภาพ ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการบริโภคและการออม ซึ่งปัจจัยที่กำหนดการบริโภคและการออมมีปัจจัยที่มีอิทธิพลดังนี้

1. รายได้พึงใช้จ่าย (Disposable Income) คือ รายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Personal Income Tax) รายได้ที่พึงใช้จ่ายเป็นรายได้ที่ประชาชนสามารถนำไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออม การเปลี่ยนโครงสร้างและอัตราเท่ากัน ทำให้เข้าใจพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าและบริการเพื่อให้ได้อรรถประโยชน์ภายใต้ขีดจำกัดของรายได้และงบประมาณซึ่งมีปัจจัยที่กำหนดปริมาณการซื้อสินค้าและบริการคือ ระดับรายได้ของผู้บริโภคและราคาสินค้าบริการ

รวมถึงราคาของสินค้าบริการที่เกี่ยวข้องมีปัจจัยการกำหนดปริมาณซื้อก็คือ รสนิยมของผู้บริโภคภาษีเงินได้ส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อรายได้พึงใช้จ่าย หากรัฐบาลเพิ่มอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคลรายได้พึงใช้จ่ายก็จะมีค่าน้อยลงทำให้การบริโภคและการออมลดลงไปด้วย ส่วนการลดอัตราภาษีจะมีผลกระทบในทางตรงกันข้าม

2. สินทรัพย์ผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่อง (liquidity) สูงหรือต่ำไม่เท่ากันสามารถพิจารณาจากความยากง่าย และอัตราเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสด ตามปกติสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องเรียงตามลำดับสูงไปหาต่ำได้แก่ เงินสด เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตร ทองคำ หุ้น และที่ดิน ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องสูงไว้มากผู้บริโภคจะรู้สึกว่ามีฐานะทางการเงินมั่นคงเพราะสามารถนำมาใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสินค้าและบริการได้มาก แต่ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องไว้ต่ำมากผู้บริโภคจะไม่แน่ใจว่าสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้ตามต้องการ

3. สินค้าคงทนที่ผู้บริโภคมีอยู่ สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อ มี 2 ชนิด คือ สินค้าประเภทไม่คงทน (Nondurable Goods) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่มและของที่ใช้แล้วหมดรายนี้นี้มีสมำเสมอมีจำนวนค่อนข้างแน่นอน สินค้าประเภทคงทน (Durable Goods) เช่น รถยนต์ โทรทัศน์ หากครัวเรือนมีการครอบครองสินค้าคงทนไว้มากและยังสามารถใช้งานได้ จะช่วยให้สามารถมีรายจ่ายในการซื้อสินค้าต่ำลง หากเป็นในกรณีตรงข้ามจะมีรายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทนอยู่ในระดับที่สูง

4. การคาดการณ์ของผู้บริโภค สิ่งที่ผู้บริโภคคาดการณ์จะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ มีหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นรายได้ในอนาคต ราคาสินค้า ปริมาณของสินค้า ในการคาดการณ์ของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตมีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน ซึ่งหากผู้บริโภคคาดการณ์ว่ารายได้ในอนาคตเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคอาจจะลดการออมเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน ส่วนการคาดการณ์ในทางตรงข้ามอาจทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจเพิ่มการออมลดการบริโภคในปัจจุบัน ในการคาดการณ์ราคาสินค้าสามารถสรุปได้ว่า ในช่วงที่มีราคาสินค้ามีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้านั้นจะสูงขึ้นต่อไปอีก การใช้จ่ายในการบริโภคจะมีมากการออมจะมีน้อย ในช่วงที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มลดลง ผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะลดลงอีกการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีน้อยแต่การออมจะมีมาก

5. สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย ในระดับที่สามารถใช้จ่ายได้เท่ากันกรณีที่ระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคแบบจ่ายเงินดาวน์ต่ำและดอกเบี้ยต่ำ จะจงใจให้มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าในกรณีที่ไม่มีระบบการให้สินเชื่อในลักษณะดังกล่าว แม้ว่าระบบสินเชื่อจะเอื้อต่อการเพิ่มรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปัจจุบันแต่ก็ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินและภาระการชำระหนี้ในอนาคตเพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออมในอนาคตลดลง อัตราดอกเบี้ย

เงินฝากสูง จะจูงใจให้ครัวเรือนออมเงินมากขึ้นและใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลงส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำครัวเรือนจะมีการออมลดลง มีการบริโภคมากยิ่งขึ้น

6. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) ค่านิยมที่เป็นบวกคือ ค่าใช้จ่ายที่พอเหมาะกะกับฐานะทางเศรษฐกิจโดยไม่สร้างหนี้สินให้มากเกินไป ค่านิยมทางลบคือ การบริโภคนิยมผู้บริโภคบางกลุ่มมุ่งเน้นใช้จ่ายสินค้าและบริการฟุ่มเฟือยมีราคาสูงโดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของตน ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคสูงแต่มีการออมต่ำ

7. อัตราเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้ามีอัตราการเพิ่มของประชากรในระดับที่สูง รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มสูงขึ้น แต่ในกรณีตรงกันข้ามรายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราที่ต่ำ นอกจากนี้โครงสร้างอายุประชากรก็มีอิทธิพลต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม ถ้าหากมีประชากรในวัยทำงาน

รายจ่ายเพื่อการลงทุน

การลงทุน (Investment) หมายถึง การใช้จ่ายมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การทำให้การผลิตสินค้าและบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น ความหมายการลงทุนในทางเศรษฐศาสตร์มุ่งเน้นการเพิ่มสินค้าทุนเป็นสำคัญรายจ่ายเพื่อการลงทุนประกอบด้วยรายจ่ายในสิ่งก่อสร้างใหม่รายจ่ายในสิ่งก่อสร้างใหม่มีปัจจัยที่สามารถกำหนดการลงทุนดังต่อไปนี้

1. ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ เมื่อมีการลงทุนเพิ่มขึ้นกำลังการผลิตในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นสามารถผลิตสินค้าและบริการได้เพิ่มขึ้นได้เพื่อป้องกันปัญหาอุปทานส่วนเกิน (Excess Supply) ในตลาดผลผลิตประชาชนจะต้องมีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้น ดังนั้นรายได้ประชาชาติจึงเป็นสิ่งรองรับการลงทุน การลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำหรือเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงแสดงถึงผู้บริโภคมีอำนาจในการซื้อต่ำลงผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนในทางตรงกันข้ามหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นนักลงทุนจะมีความคาดหวังว่าจะสามารถขายสินค้าได้มากขึ้นจึงมีการลงทุนมากยิ่งขึ้น

2. อัตราดอกเบี้ย (Rate of Interest) คือ ค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายให้เจ้าของเงินทุน ดอกเบี้ยจึงเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการผลิตรวม โดยหากอัตราดอกเบี้ยสูงการลงทุนจะมีน้อยและถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำจะมีการลงทุนมากขึ้น

3. กำไรที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Profit) เนื่องจากการลงทุนต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทน (Returns) จากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร อัตรากำไรคือ จำนวนกำไรที่ คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็นแรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจเพิ่มการลงทุน หากเป็นกรณีตรงกันข้ามนักลงทุนจะไม่เพิ่มการลงทุน

4. ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการลงทุนในยุคปัจจุบัน เนื่องจากภาคธุรกิจมีการแข่งขันมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อรักษาส่วนแบ่งการตลาดของหน่วยผลิตขยายกิจการเพิ่มมากขึ้น โดยมีการพยายามหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะสร้างความได้เปรียบในการผลิต

5. นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง มีความสำคัญไม่ว่าจะเป็นในเรื่องอัตราภาษี การจัดเก็บภาษีอาจจะมีผลได้ทั้งทางบวกและทางลบ ในกรณีการเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงมีการจัดเก็บซ้ำซ้อนจะทำให้ต้นทุนของหน่วยผลิตสูงอาจก่อให้เกิดการเสียเปรียบในการแข่งขันกับต่างประเทศ หากมีการการผลิตการลงทุนในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำในทางด้านตรงข้ามหากมีการเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่ต่ำไม่จัดเก็บซ้ำซ้อน เป็นการลดต้นทุนสินค้าช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้นการลงทุนการผลิตก็จะดีขึ้น (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน, 2556, น. 69)

2.3 วรรณกรรมปริทัศน์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกลงทุนของผู้บริโภค

ในหัวข้อนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเลือกลงทุนในหลากหลายรูปแบบของผู้บริโภค

ปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนเลือกลงทุนในกองทุนรวม

การศึกษาความสัมพันธ์ในการตัดสินใจเลือกลงทุนของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จากการเก็บข้อมูลแบบสอบถามที่ทำการทดสอบ 287 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้ระยะยาวและความต้องการของพนักงานเอกชนต่อกองทุน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกตัดสินใจในการลงทุนคือ คำแนะนำและการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยทางด้านการพิจารณาการลงทุนคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมและความต้องการของพนักงานเอกชนที่อยากให้กองทุนปรับปรุงมากคือ ผลตอบแทน (อุบลกาญจน์ ศุภวิริยากร, 2554) จากการศึกษาอัตราผลตอบแทน สัดส่วนการลงทุนและการเปลี่ยนแปลงสิทธิทางภาษี พบว่า ความต้องการของนักลงทุนคือ การลงทุนกองทุนรวมเพื่อประหยัดภาษี โดยอัตราของผลตอบแทนจะเป็นปัจจัยที่ทำให้นักลงทุนตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม (จิราพร พรพัฒน์กุลพล, 2553)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อกองทุนรวมหุ้ระยะยาว

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลตอบแทนในกองทุนรวมพบว่า อัตราผลตอบแทนตลาดขนาดของกองทุนและมูลค่าหน่วยลงทุนที่ทำการซื้อขายมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของกองทุน (สิริ ประสมศักดิ์, 2544) จากการศึกษาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนพบว่า ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายหลังจากมีการปรับอัตราแลกเปลี่ยนโดยประเทศไทยหันมาใช้ระบบอัตรา

แลกเปลี่ยนแบบลอยตัวส่งผลต่ออัตราผลตอบแทน (ยินดี ดิสรา, 2545) จากการศึกษาอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมเพื่อลดหย่อนภาษี และความเสี่ยงของกองทุนรวมลดหย่อนภาษีพบว่า อัตราผลตอบแทนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ให้ผลตอบแทนและมีความเสี่ยงต่ออัตราผลตอบแทนมากที่สุด (ภาชลิต เถาว์ชาลี, 2550) จากการศึกษาอัตราผลตอบแทนและผลการดำเนินงานของกองทุนรวมตราสารหนี้พบว่า ผลการดำเนินงานที่ผ่านมามีแนวโน้มไม่สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุนในปีอื่นได้ (นัยนา ไพลินชัยอารี, 2546) จากการศึกษาอัตราผลตอบแทนการดำเนินงานและความเสี่ยงของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวพบว่า ผลการดำเนินงานของกองทุนยังขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้จัดการกองทุน แต่กองทุนที่อยู่ภายใต้การดูแลของบริษัทเดียวกันก็ไม่สามารถระบุเจาะจงได้ว่า จะมีผลการดำเนินงานที่ดีเหมือนกัน ซึ่งผู้ลงทุนควรศึกษาถึงรายละเอียดการบริหารงานรวมถึงความสามารถของผู้จัดการกองทุนก่อนลงทุน (ฐิตินันท์ สินประวัตติ, 2555)

ตารางที่ 2.1 งานวิจัยที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนและกองทุน

งานศึกษา	สิ่งที่ศึกษา	ผลการศึกษา
จิราพร พรพัฒน์กุลชล	1. อัตราผลตอบแทน 2. สัดส่วนการลงทุน 3. การเปลี่ยนแปลงสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีผลต่อการลงทุน	ปีที่ทำการศึกษา 2553 ระยะเวลาที่ศึกษา 2544-2553 ใช้ข้อมูลทศวรรษพบว่ามีอัตราผลตอบแทนไม่ได้เป็นแรงจูงใจสำคัญในการลงทุน มีสัดส่วนการลงทุนเดือนธันวาคมมากที่สุดสืบเนื่องจากผู้ลงทุนนำไปลดหย่อนภาษีซึ่งเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ
ฐิตินันท์ สินประวัตติ	1. อัตราผลตอบแทนผลการดำเนินงานของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว 2. ความเสี่ยงของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	ปีที่ทำการศึกษา 2555 ระยะเวลาที่ศึกษา 2553-2555 จากข้อมูลทศวรรษพบว่ามีอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวสูงกว่าตลาด
นัยนา ไพลินชัยอารี	1. อัตราผลตอบแทนกองทุนรวมตราสารหนี้ 2. ผลการดำเนินงานกองทุนรวมตราสารหนี้	ปีที่ทำการศึกษา 2546 ระยะเวลาที่ศึกษา 2543-2545 พบว่า ผลตอบแทนมีค่าใกล้เคียงกันแต่ผู้ลงทุนไม่สามารถนำข้อมูลผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ประกอบการตัดสินใจ

ตารางที่ 2.1 งานวิจัยที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนและกองทุน (ต่อ)

งานศึกษา	สิ่งที่ศึกษา	ผลการศึกษา
ภาชลิต เถาว์ชาลี	<ol style="list-style-type: none"> อัตราผลตอบแทนของกองทุนรวม LTF และ RMF ความเสี่ยงของกองทุนรวม LTF และ RMF 	ปีที่ทำการศึกษา 2550 ระยะเวลาที่ศึกษา 2547-2550 พบว่า อัตราผลตอบแทนกองทุน LTF ให้ผลตอบแทนมากกว่ากองทุน RMF กองทุน LTF เสี่ยงต่อผลตอบแทนมากกว่า ในส่วนของผลการดำเนินงานขึ้นอยู่กับปัจจัยมหภาค
ยินดี ดิสรา	<ol style="list-style-type: none"> ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ 	ปีที่ทำการศึกษา 2545 ระยะเวลาที่ศึกษา 2538-2545 พบว่า อัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน และการลงทุนภาคเอกชนส่งผลกระทบต่อหลักทรัพย์ในแต่ละกลุ่มธุรกิจมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทน
สิริ ประสมศักดิ์	<ol style="list-style-type: none"> ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลตอบแทนในกองทุนรวมตราสารทุนช่วงภาวะเศรษฐกิจถดถอย 	ปีที่ทำการศึกษา 2544 ระยะเวลาที่ศึกษา 2541-2543 พบว่า ผลตอบแทนตลาด,ขนาดกองทุน และมูลค่าการซื้อขายหุ้นของกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทน
อุบลกาญจน์ ศุภวิริยากร	<ol style="list-style-type: none"> พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกลงทุน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ความต้องการของพนักงานเอกชนที่มีต่อกองทุน 	ปีที่ทำการศึกษา 2554 ปัจจัยที่ส่งผลในการเลือกลงทุนกับกองทุนรวมคือ ปัจจัยด้านคำแนะนำประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านการพิจารณาลงทุนด้านเศรษฐกิจและสังคม และความต้องการที่ต้องการให้ปรับปรุงมากคือ ผลตอบแทน

ตารางที่ 2.1 งานวิจัยที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการลงทุนและกองทุน (ต่อ)

งานศึกษา	สิ่งที่ศึกษา	ผลการศึกษา
ปวีกร จุณณานนท์	1. ปัจจัยการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน	ปีที่ทำการศึกษา 2541 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนคือ เพศ ประสบการณ์ ทักษะ และภาวะแวดล้อม

หมายเหตุ. จากการรวบรวมของผู้วิจัย

งานวิจัยนี้จะศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ฉบับปี 2559 กรณีศึกษา ธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพและปริมณฑล รวมถึงการเปรียบเทียบการลงทุนก่อนและหลังออกกฎหมายว่ามีผลต่อผู้บริโภคอย่างไร ในด้านที่เหมือนกับการศึกษาที่ผ่านมาคือ ศึกษาถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลในการลงทุนของกองทุนรวม แต่ในด้านที่ศึกษาที่ต่างจากการศึกษาที่ผ่านมาคือ ศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ฉบับปี 2559 รวมถึงการเปรียบเทียบการลงทุนก่อนและหลังออกกฎหมาย โดยศึกษาถึงพฤติกรรมว่ามีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

บทที่ 3

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้ศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวฉบับปี 2559 กรณีศึกษานักวิชาการกรุงเทพในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยกำหนดขั้นตอนในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่อยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล จำนวนกลุ่มตัวอย่าง คำนวณด้วยวิธี Yamane ผู้บริโภคที่อยู่ที่อยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล 400 คน

วิธี Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

N = ขนาดประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร 5,696,409 คน (ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร) และใช้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือใช้ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{5,696,409}{1 + 5,696,409(0.05)^2}$$

$$n = 399.97$$

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลดการลงทุน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุนเป็น 7 ปี

Buy	คือ การลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
Gender	คือ เพศ
Age	คือ อายุ
Status	คือ สถานภาพการสมรส
Income	คือ รายได้
Education	คือ การศึกษา
Occupation	คือ อาชีพ

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ

Volume	คือ ปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
Gender	คือ เพศ
Age	คือ อายุ
Status	คือ สถานภาพการสมรส
Income	คือ รายได้
Education	คือ การศึกษา
Occupation	คือ อาชีพ
Time	คือ ระยะเวลาที่ต้องถือครองหน่วยลงทุน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close End Questions) คำถามเกี่ยวกับปริมาณและคำถามมาตราส่วน (Rating scale) โดยแบ่งคำถามเป็นดังนี้

3.4.1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Questions) คำถามให้เลือกหลายคำตอบ (Checklist Questions)

3.4.2 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ความสนใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ลักษณะแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิดแบบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Questions) คำถามแบบหลายคำตอบ (Checklist Question) และคำถามที่แสดงถึงปริมาณในการลงทุน

3.4.3 เป็นคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในปี 2559 โดยจัดลำดับทัศนคติ (Attitude Measurement) มีการกำหนดหลักการในการให้คะแนน 5 ระดับ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิจารณาถึงลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

3.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษากองทุนรวมหุ้นระยะยาวใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่มีการจัดระดับความสำคัญที่ 5 ระดับ

4.21-5.00 คะแนน ระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

3.41-4.20 คะแนน ระดับความคิดเห็นด้วยมาก

2.61-3.40 คะแนน ระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง

1.81-2.60 คะแนน ระดับความคิดเห็นด้วยน้อย

1.00-1.80 คะแนน ระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

3.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในด้านพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในปี 2559 โดยใช้ค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis)

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Logistic Regression Analysis) แบบจำลองที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่ตัวแปรตาม (Dependent Variables) เป็นตัวแปรเชิงคุณภาพ 2 ทางเลือก (Binary Response) เช่น เลือก และไม่เลือก ซึ่งค่าประมาณของตัวแปรตามจากแบบจะเป็นค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์

โดยพิจารณาตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent Variables) เช่น เป็นรายได้ อาชีพ และอายุ เป็นต้น การที่ใช้การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก จะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ (ตัวแปรตาม) พร้อมทั้งศึกษาระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวและเป็นการพยากรณ์โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจ จากสมการที่เหมาะสม หรือใช้สมการโดยการเลือกตัวแปรอิสระที่มีความเหมาะสมเพื่อให้เปอร์เซ็นต์

ของความถูกต้องในการพยากรณ์มีค่าสูงสุด โมเดลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกกรณีที่มีตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียว โมเดลการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก สามารถเขียนได้ดังสมการ

$$\text{Prob (event)} = \frac{e^{\beta_0 + \beta_1 X}}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_1 X)}}$$

$$\text{หรือ Prob(event)} = \frac{1}{1 + e^{-(\beta_0 + \beta_1 X)}}$$

เมื่อ β_0 และ β_1 เป็นสัมประสิทธิ์ที่ประมาณได้จากข้อมูล

X เป็นตัวแปรอิสระ

e เป็นลึอกธรรมชาติ (Natural Logarithms) มีค่าประมาณ 2.718

การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก จะประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยวิธี Maximum-Likelihood สามารถบอกได้ถึงขนาดและความสัมพันธ์ที่เป็นเชิงบวกหรือเชิงลบ เพื่อให้ได้ค่าประมาณของพารามิเตอร์ที่ใกล้เคียงกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากที่สุด

การวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือแบบจำลองโลจิสติกมาศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ทำให้ลดการลงทุน โดยได้แบบจำลองในการวิเคราะห์ดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 \text{เพศ} + \beta_2 \text{อายุ}_1 + \beta_3 \text{อายุ}_2 + \beta_4 \text{อายุ}_3 + \beta_5 \text{สถานภาพ} + \beta_6 \text{รายได้}_1 + \beta_7 \text{รายได้}_2 + \beta_8 \text{รายได้}_3 + \beta_9 \text{รายได้}_4 + \beta_{10} \text{การศึกษา}_1 + \beta_{11} \text{การศึกษา}_2 + \beta_{12} \text{อาชีพ}_1 + \beta_{13} \text{อาชีพ}_2 + \beta_{14} \text{อาชีพ}_3$$

โดยที่ Y = 0 คือ ไม่ลดการลงทุน

= 1 คือ ลดการลงทุน

ตัวแปรอิสระมีดังนี้

Gender (เพศ) = 0 คือ เพศชาย

= 1 คือ เพศหญิง

Age1 (อายุ) = 0 คือ ไม่ใช่อายุ 20-39 ปี

= 1 คือ อายุ 20-39 ปี

= 0 คือ ไม่ใช่อายุ 40-59 ปี

Age2 (อายุ)	= 1 คือ อายุ 40-59 ปี
	= 0 คือ ไม่ใช่อายุ 60 ปีเป็นต้นไป
Age3 (อายุ)	= 1 คือ อายุ 60 ปีเป็นต้นไป
Status (สถานภาพ)	= 0 คือ โสด
	= 1 คือ สมรส
Income1 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน
Income2 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน
Income3 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน
Income4 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป
	= 1 คือ รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป
Education1 (การศึกษา)	= 0 คือ ไม่ใช่ระดับปริญญาตรี
	= 1 คือ ระดับปริญญาตรี
Education2 (การศึกษา)	= 0 คือ ไม่ใช่สูงกว่าระดับปริญญาตรี
	= 1 คือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี
Occupation1 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
	= 1 คือ ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
Occupation2 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่พนักงานบริษัทเอกชน
	= 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
Occupation3 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่เจ้าของกิจการ
	= 1 คือ เจ้าของกิจการ

การวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือแบบจำลองกำลังสองแบบน้อยที่สุดแบบธรรมดา (OLS) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการลงทุนก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงนโยบาย และปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการกำหนดปริมาณการลงทุนโดยมีแบบจำลองดังนี้

$$Y = \beta_0 - \beta_1 \text{ระยะเวลา} - \beta_2 \text{เพศ} + \beta_3 \text{อายุ}_1 + \beta_4 \text{อายุ}_2 + \beta_5 \text{อายุ}_3 - \beta_6 \text{สถานภาพ} + \beta_7 \text{รายได้}_1 + \beta_8 \text{รายได้}_2 + \beta_9 \text{รายได้}_3 + \beta_{10} \text{รายได้}_4 + \beta_{11} \text{การศึกษา}_1 + \beta_{12} \text{การศึกษา}_2 + \beta_{13} \text{อาชีพ}_1 - \beta_{14} \text{อาชีพ}_2 + \beta_{15} \text{อาชีพ}_3$$

โดยที่ Y = ปริมาณการลงทุนก่อนนโยบาย 7 ปี และปริมาณการลงทุนหลังนโยบาย 7 ปี
ตัวแปรอิสระมีดังนี้

Gender (เพศ)	= 0 คือ เพศชาย
	= 1 คือ เพศหญิง
Age1 (อายุ)	= 0 คือ ไม่ใช่อายุ 20-39 ปี
	= 1 คือ อายุ 20-39 ปี
Age2 (อายุ)	= 0 คือ ไม่ใช่อายุ 40-59 ปี
	= 1 คือ อายุ 40-59 ปี
Age3 (อายุ)	= 0 คือ ไม่ใช่อายุ 60 ปีเป็นต้นไป
	= 1 คือ อายุ 60 ปีเป็นต้นไป
Status (สถานภาพ)	= 0 โสด
	= 1 สมรส
Income1 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน
Income2 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน
Income3 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน
	= 1 คือ รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน
Income4 (รายได้)	= 0 คือ ไม่ใช่รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป
	= 1 คือ รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป
Education1 (การศึกษา)	= 0 คือ ไม่ใช่ระดับปริญญาตรี
	= 1 คือ ระดับปริญญาตรี
Education2 (การศึกษา)	= 0 คือ ไม่ใช่สูงกว่าระดับปริญญาตรี
	= 1 คือ สูงกว่าระดับปริญญาตรี
Occupation 1 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
	= 1 คือ ราชการ/รัฐวิสาหกิจ
Occupation2 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่พนักงานบริษัทเอกชน
	= 1 คือ พนักงานบริษัทเอกชน
Occupation3 (อาชีพ)	= 0 คือ ไม่ใช่เจ้าของกิจการ
	= 1 คือ เจ้าของกิจการ
Time (ระยะเวลาการถือครองลงทุน)	= 0 คือ ก่อนนโยบาย
	= 1 คือ หลังนโยบาย

3.6 สมมติฐาน

3.6.1 หลังนโยบายการถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน ส่งผลทำให้ปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีปริมาณลดลงจากก่อนการมีนโยบายการถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน เนื่องจากมีระยะเวลาในการถือครองที่ยาวนานขึ้น ผู้ลงทุนอาจมีความจำเป็นต้องใช้เงิน จึงลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

3.6.2 เพศมีผลต่อปริมาณการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยเพศหญิงมีการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่ลดลง และเพศชายมีการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวลดลง เนื่องจากเพศหญิงให้ความสำคัญในการออมรวมถึงการลงทุนมากกว่าเพศชาย

3.6.3 อายุมีผลต่อปริมาณการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยเมื่อมีอายุมากขึ้นก็มีปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่ลดลง และเมื่อมีอายุน้อยมีปริมาณการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ลดลง เพราะอายุมากขึ้นมักจะเห็นความสำคัญในการลงทุนเพื่อเตรียมตัวที่จะเกษียณมากกว่าคนที่อายุน้อย

3.6.4 สถานภาพมีผลต่อปริมาณการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยสถานภาพสมรสมีปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่ลดลง และสถานภาพโสดมีปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวลดลง เนื่องจากสถานภาพสมรสเห็นความสำคัญในการวางแผนทางการเงินมากกว่าคนที่มิสถานภาพโสด

3.6.5 รายได้มีผลต่อปริมาณการซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยถ้ามีรายได้มากมีปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่ลดลง และผู้มีรายได้น้อยมีปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวลดลง เนื่องจากผู้ที่มีรายได้มากจะมีโอกาสในการเลือกลงทุนได้มากเพราะไม่มีอุปสรรคในด้านของระยะเวลาทำให้มีโอกาสลงทุนได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อย

3.6.6 การศึกษาส่งผลต่อปริมาณการลงทุน โดยระดับการศึกษาที่สูงมีผลทำให้ปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีปริมาณไม่ลดลง เนื่องจากตระหนักถึงสิทธิในการลดหย่อนภาษีมากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำกว่าและมักจะมีรายได้ที่มากกว่าระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า

3.6.7 อาชีพส่งผลต่อปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยอาชีพเจ้าของกิจการส่งผลทำให้ปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีปริมาณไม่ลดลง เนื่องจากมีสิทธิในการลดหย่อนภาษีในด้านอื่นที่น้อยกว่าอาชีพอื่น

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การศึกษาในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์จากแบบสอบถาม เป็นการสุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ (Purposive Random Sampling) มีผลการศึกษา ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน โดยวิธีวิเคราะห์หาสัดส่วน (ร้อยละ)

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศหญิง	248	62
เพศชาย	152	38
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62 และเป็นเพศชาย 152 คน คิดเป็นร้อยละ 38

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	11	2.8
20-39 ปี	257	64.2
40-59 ปี	101	25.2
60 ปีเป็นต้นไป	31	7.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.2 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 20 ปี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 มีอายุ 20-39 ปี 257 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 อายุ 40-59 ปี 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 และอายุ 60 ปีเป็นต้นไป 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ตารางที่ 4.3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	273	68.2
สมรส	127	31.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.3 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง มีสถานภาพโสด 273 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 และสถานภาพสมรส 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8

ตารางที่ 4.4 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	7	1.8
ระดับปริญญาตรี	224	56
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	169	42.2
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.4 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ระดับปริญญาตรี 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56 และการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2

ตารางที่ 4.5 อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	24	6.1
หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	102	25.5
พนักงานบริษัทเอกชน	225	56.2
เจ้าของกิจการ	49	12.2
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.5 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1 หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 พนักงานบริษัทเอกชน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และเจ้าของกิจการ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2

ตารางที่ 4.6 รายได้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,000-19,999 บาท/เดือน	68	17.1
20,000-29,999 บาท/เดือน	77	19.2
30,000-39,999 บาท/เดือน	84	21
40,000-49,999 บาท/เดือน	37	9.2
50,000 บาท/เดือน เป็นต้นไป	134	33.5
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.6 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างมีรายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 มีรายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 มีรายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21 มีรายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 และมีรายได้ 50,000 บาท/เดือน เป็นต้นไป 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5

ตารางที่ 4.7 พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกฎหมายเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

พฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม	กองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและท่านก็ยังสนใจในการลงทุน	หลังการปรับเงื่อนไขการลงทุนมีผลต่อปริมาณการเลือกการลงทุน	ท่านมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	การปรับเงื่อนไขใหม่ทำให้มีโอกาสในการคิดเงินที่มากขึ้น	มีการเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่นนอกจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	มีความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวภายหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข
N Valid	400	400	400	400	400	400
Missing	0	0	0	0	0	0
Mean	3.39	3.61	3.37	4.06	3.50	3.50
Median	4.00	4.00	3.00	4.00	4.00	4.00
Std. Deviation	.778	1.005	.748	.939	1.135	.776

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.7 ผู้ลงทุนคิดเห็นว่าการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขใหม่ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีโอกาสทำให้คิดเงินได้มาก ภายหลังจากการปรับเงื่อนไขมีผลต่อปริมาณการเลือกลงทุนมาก โดยนักลงทุนมีการเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่น อีกทั้งนักลงทุนมีความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขคิดเห็นด้วยมาก เมื่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและผู้ลงทุนยังสนใจลงทุนอยู่โดยผู้ลงทุนคิดเห็นด้วยมาก และผู้ลงทุนมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอคิดเห็นด้วยปานกลาง

ตารางที่ 4.8 ความเห็นต่อการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและนักลงทุนที่ยังสนใจในการลงทุน

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	5	1.2
เห็นด้วยน้อย	54	13.5
เห็นด้วยปานกลาง	124	31.0
เห็นด้วยมาก	213	53.2
เห็นด้วยมากที่สุด	4	1
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.8 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและผู้ลงทุนก็ยังสนใจในการลงทุน โดยผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 53.2 ผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.9 ความเห็นต่อเรื่องหลังการปรับเงื่อนไขการลงทุนมีผลต่อปริมาณการเลือกการลงทุน

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	13	3.2
เห็นด้วยน้อย	36	9.0
เห็นด้วยปานกลาง	124	31.0
เห็นด้วยมาก	148	37.0
เห็นด้วยมากที่สุด	79	19.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.9 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนภายหลังจากการปรับเงื่อนไขการลงทุนที่ส่งผลต่อปริมาณการเลือกลงทุนโดยผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 37 เห็นด้วยปานกลาง

คิดเป็นร้อยละ 31 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.8 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 9 และผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.2

ตารางที่ 4.10 นักลงทุนมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	9	2.2
เห็นด้วยน้อย	19	4.8
เห็นด้วยปานกลาง	206	51.5
เห็นด้วยมาก	147	36.8
เห็นด้วยมากที่สุด	19	4.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.10 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนจากผู้ลงทุนที่มีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.5 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 36.8 เห็นด้วยมากที่สุดกับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.8 และผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 4.11 การปรับเงื่อนไขใหม่ทำให้มีโอกาสในการผิดเงื่อนไขมากขึ้น

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	1.8
เห็นด้วยน้อย	6	1.5
เห็นด้วยปานกลาง	105	26.2
เห็นด้วยมาก	121	30.2
เห็นด้วยมากที่สุด	161	40.2
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.11 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนจากผู้ลงทุนที่มีต่อการปรับเงื่อนไขใหม่ทำให้มีโอกาสในการผิดเงื่อนไขมากขึ้น โดยผู้ลงทุนเห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.2 เห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 30.2 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 26.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8 และผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.5

ตารางที่ 4.12 การเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่นนอกจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	39	9.8
เห็นด้วยน้อย	19	4.8
เห็นด้วยปานกลาง	115	28.8
เห็นด้วยมาก	156	39.0
เห็นด้วยมากที่สุด	71	17.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.12 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนจากผู้ลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่นนอกจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังจากมีการเปลี่ยนเงื่อนไข โดยผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.8 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.8 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.8

ตารางที่ 4.13 ความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวภายหลังจากเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เห็นด้วยน้อยที่สุด	7	1.8
เห็นด้วยน้อย	26	6.5
เห็นด้วยปานกลาง	148	37.0
เห็นด้วยมาก	196	49.0
เห็นด้วยมากที่สุด	23	5.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.13 แสดงพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุนจากผู้ลงทุนที่มีต่อความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวภายหลังจากการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข โดยผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49 เห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37 เห็นด้วยน้อย คิดเป็นร้อยละ 6.5 เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.14 ช่องทางในการรู้จักกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ช่องทาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
Internet	130	32.5
นิตยสาร	44	11.0
บอกต่อจากผู้อื่น	154	38.5
อื่นๆ	72	18.0
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.14 แสดงช่องทางในการรู้จักกองทุนรวมหุ้นระยะยาวโดยผู้ลงทุนรู้จักผ่านการบอกต่อจากผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 38.5 รู้จักผ่านทาง Internet คิดเป็นร้อยละ 32.5 รู้จักผ่านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 18 และรู้จักผ่านทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 11

ตารางที่ 4.15 ระยะเวลาการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	66	16.5
1-4 ปี	202	50.5
5-10 ปี	127	31.8
10 ปีขึ้นไป	5	1.2
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.15 แสดงระยะเวลาในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยผู้ลงทุนลงทุนมา 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.5 ลงทุนมา 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลงทุนมาต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 และผู้ลงทุนลงทุนมา 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.2

ตารางที่ 4.16 การใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี

การใช้สิทธิ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เต็มจำนวน	170	42.5
ไม่เต็มจำนวน	230	57.5
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.16 แสดงการใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี โดยผู้ลงทุนลงทุนไม่เต็มจำนวน คิดเป็นร้อยละ 57.5 และผู้ลงทุนลงทุนเต็มจำนวน คิดเป็นร้อยละ 42.5

ตารางที่ 4.17 เหตุผลที่เลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

เหตุผลที่เลือกลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี	333	83.2
ได้กำไรส่วนต่าง	42	10.5
ได้ปันผลจากการลงทุน	25	6.2
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.17 แสดงเหตุผลที่เลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผู้ลงทุนลงทุนเพื่อใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 83.2 ลงทุนเพื่อได้กำไรจากส่วนต่าง คิดเป็นร้อยละ 10.5 และผู้ลงทุนลงทุนเพื่อได้รับปันผลจากการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 4.18 ปัญหาในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ปัญหาในการลงทุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีไม่ได้สิทธิ	135	33.8
ไม่เข้าใจในกฎการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	93	23.2
มีข้อจำกัดในการใช้สิทธิค่อนข้างมาก	172	43
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.18 แสดงปัญหาในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผู้ลงทุนพบปัญหาข้อจำกัดในการใช้สิทธิค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 43 ผู้ลงทุนใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีได้ไม่เต็มสิทธิ คิดเป็นร้อยละ 33.8 ผู้ลงทุนไม่เข้าใจในกฎการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 23.2

ตารางที่ 4.19 ความใส่ใจในการลดหย่อนภาษี

ความใส่ใจในการลดหย่อนภาษี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อย	7	1.8
ปานกลาง	49	12.2
มาก	160	40
มากที่สุด	184	46
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.19 แสดงการใส่ใจในการลดหย่อนภาษี พบว่า ผู้ลงทุนให้ความใส่ใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46 ให้ความใส่ใจมาก คิดเป็นร้อยละ 40 ให้ความใส่ใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 12 และผู้ลงทุนให้ความใส่ใจน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.8

ตารางที่ 4.20 หากผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีจะนำเงินไปทำสิ่งใด

หากผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อน จะนำเงินไปทำสิ่งใด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลงทุนในกองทุนอื่นที่สามารถลดหย่อนภาษีได้	160	40
ลงทุนอื่นๆ	199	49.8
ฝากเงิน	21	5.2
ใช้จ่ายส่วนตัว	20	5.0
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.20 แสดงถึงหากผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีจะนำเงินไปทำสิ่งใด โดยผู้ลงทุนเลือกจะลงทุนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 49.8 ลงทุนในกองทุนอื่นที่สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้ คิดเป็นร้อยละ 40 นำมาฝากเงิน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และนำมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 5

ตารางที่ 4.21 การลดหย่อนและผลต่อการตัดสินใจลงทุน

การลดหย่อนและผลต่อการตัดสินใจลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผล	110	27.5
มีผล	290	72.5
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.21 แสดงถึงการลดหย่อนภาษีที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และผู้ลงทุนที่คิดว่าการลดหย่อนภาษีไม่มีผลในการตัดสินใจเลือกลงทุน คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 4.22 การลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากและผลต่อการลงทุน

การลดวงเงินคุ้มครอง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ลงทุนมากขึ้น	241	60.2
ลงทุนมากขึ้น	159	39.8
รวม	400	100

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.22 แสดงการลดการคุ้มครองเงินฝากไม่ส่งผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 60.2 และผู้ลงทุนที่คิดว่าการลดการคุ้มครองเงินฝากมีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 39.8

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการลดการลงทุน

ตารางที่ 4.23 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

Unweighted Cases		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	400	100.0
	Missing Cases	0	.0
	Total	400	100.0
Unselected Cases		0	.0
Total		400	100.0

a. If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ Omnibus Tests

Omnibus Tests		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	74.043	14	.000
	Block	74.043	14	.000
	Model	74.043	14	.000

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

การวิเคราะห์ Omnibus Tests มีสมมติฐานดังนี้

$H_0: \beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = \dots = 0$ หรือการลงทุนไม่ขึ้นกับตัวแปรอิสระทั้งหมด

H_1 : การลงทุนขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว

จากตารางที่ 4.24 เป็นการทดสอบถึงความสามารถในการพิจารณาโอกาสที่จะลดการลงทุนโดยจากการทดสอบค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่ามีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจซื้อ

ตารางที่ 4.25 ความเหมาะสมของแบบจำลอง

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	462.703a	.169	.229

a. Estimation terminated at iteration number 5 because parameter estimates changed by less than .001.

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.25 เป็นการหาความเหมาะสมของแบบจำลอง (Goodness of fit) คือ -2 Log likelihood มีค่าเท่ากับ 462.703 มีค่า Cox & Snell R Square .169 สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรได้ร้อยละ 22.9

ตารางที่ 4.26 การพยากรณ์

Observed		Predicted		
		ปริมาณการลงทุน		Percentage Correct
		ไม่ลดลง	ลดลง	
Step 1	ปริมาณการลงทุน ไม่ลดลง	90	68	57.0
	ลดลง	58	184	76.0
	Overall Percentage			68.5

a. The cut value is .500

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.26 แสดงการพยากรณ์ที่ถูกต้อง ร้อยละ 68.5 และการพยากรณ์ไม่ถูกต้อง ร้อยละ 31.5

สมการแสดงการลดการลงทุน

$$Y = -2.886 + 0.983\text{เพศ}^* + 0.533\text{อายุ}_1 + 1.313\text{อายุ}_2 + 0.199\text{อายุ}_3 + 0.936\text{สถานภาพ}^* + 0.181\text{รายได้}_1 + 0.958\text{รายได้}_2^* + 2.092\text{รายได้}_3^* + 1.258\text{รายได้}_4^* + 2.282\text{การศึกษา}_1^* + 1.687\text{การศึกษา}_2 - 0.547\text{อาชีพ}_1 - 0.970\text{อาชีพ}_2 - 2.711\text{อาชีพ}_3^*$$

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ของการลดการลงทุนกับปัจจัยต่างๆ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าความคลาดเคลื่อน	ค่านัยสำคัญ	Odds ratio
ตัวแปรตาม	Y = 0 คือ ไม่ลดการลงทุน Y = 1 คือ ลดการลงทุน			
ตัวแปรอิสระ				
เพศ*	0.983	0.273	0.000	2.673
อายุ 1	0.533	0.667	0.424	1.704
อายุ 2	1.313	0.792	0.097	3.718
อายุ 3	0.199	0.856	0.816	1.220
สถานภาพ*	0.936	0.333	0.005	2.549
รายได้ 1	0.181	0.427	0.671	1.199
รายได้ 2*	0.958	0.426	0.025	2.606
รายได้ 3*	2.092	0.655	0.001	8.098
รายได้ 4*	1.258	0.517	0.015	3.519
การศึกษา 1*	2.282	1.152	0.048	9.801
การศึกษา 2	1.687	1.159	0.146	5.402
อาชีพ 1	-0.547	0.624	0.381	0.579
อาชีพ 2	-0.970	0.583	0.096	0.379
อาชีพ 3*	-2.711	0.755	0.000	0.066
ค่าคงที่	-2.886	1.357	0.033	0.056

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ของการลดการลงทุนกับปัจจัยต่างๆ (ต่อ)

Logistic regression	
Model Summary	-2 Log likelihood = 462.703
	Cox & Snell R Square = 0.169
	Nagelkerke R Square = 0.229
Omnibus Tests of Model Coefficients	Chi-square = 74.043
Classification Table	Overall Percentage = 68.5

*ค่านัยสำคัญ (Sig) < 0.05

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการลดการลงทุนกับปัจจัยต่างๆ

1. เพศ มีค่า Odds ratio เท่ากับ 2.673 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบเพศหญิงกับเพศชาย พบว่า เพศหญิงมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่าเพศชาย 2.673 เท่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเพศหญิงอาจจะไม่มั่นใจว่าจะต้องใช้จ่ายเงินในช่วงเวลานั้นหรือไม่ ซึ่งระยะเวลา 7 ปีนับเป็นระยะเวลาค่อนข้างยาวจึงมีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าเพศชาย

2. อายุ 20-39 ปี มีค่า Odds ratio เท่ากับ 1.704 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอายุ 20-39 ปีกับอายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่า อายุ 20-39 ปีมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่าอายุต่ำกว่า 20 ปี 1.704 เท่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. อายุ 40-59 ปี มีค่า Odds ratio เท่ากับ 3.718 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอายุ 40-59 ปีกับอายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่า อายุ 40-59 ปีมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่าอายุต่ำกว่า 20 ปี 3.718 เท่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. อายุ 60 ปี มีค่า Odds ratio เท่ากับ 1.220 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอายุ 60 ปีกับอายุต่ำกว่า 20 ปี พบว่า อายุ 60 ปีมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่าอายุต่ำกว่า 20 ปี 1.220 เท่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สถานภาพ มีค่า Odds ratio เท่ากับ 2.549 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพโสดกับสถานภาพสมรส พบว่า สถานภาพสมรสมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่าสถานภาพโสด 2.549 เท่า และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากผู้ที่มีสถานภาพสมรส อาจต้องใช้จ่ายในช่วงเวลานั้น เช่น รายจ่ายสำหรับบุตร เป็นต้น จึงมีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าสถานภาพโสด

6. รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน มีค่า Odds ratio เท่ากับ 1.199 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน กับรายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน พบว่า รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน มีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่ารายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน 1.199 เท่า แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน มีค่า Odds ratio เท่ากับ 2.606 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน กับรายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน พบว่า รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือนมีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่ารายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน 2.606 เท่าและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากรายได้นี้เป็นกลุ่มรายได้สูงจึงมีทางเลือกในการลงทุนอื่นๆ ซึ่งสามารถได้ผลตอบแทนสูงหรือมากกว่าเช่นกันจึงมีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

8. รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน มีค่า Odds ratio เท่ากับ 8.098 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน กับรายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน พบว่า รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน มีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่ารายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน 8.098 เท่าและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากรายได้นี้เป็นกลุ่มรายได้สูงจึงมีทางเลือกในการลงทุนอื่นๆ ซึ่งสามารถได้ผลตอบแทนสูงหรือมากกว่าเช่นกันจึงมีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าผู้ที่มีรายได้

9. รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป มีค่า Odds ratio เท่ากับ 3.519 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบรายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป กับรายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน พบว่า รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป มีโอกาสในการลดการลงทุนมากกว่ารายได้ 10,000-19,999 บาท/เดือน 3.519 เท่าและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากรายได้นี้เป็นกลุ่มรายได้สูงจึงมีทางเลือกในการลงทุนอื่นๆ ซึ่งสามารถได้ผลตอบแทนสูงหรือมากกว่าเช่นกันจึงมีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

10. การศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่า Odds ratio เท่ากับ 9.801 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบการศึกษาระดับปริญญาตรี กับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรี มีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 9.801 เท่าและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก ผู้มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีอาจมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลให้มีข้อจำกัดในการลงทุน เช่น เงินเดือนที่ยังไม่สูงมากนักและมีรายจ่ายที่ค่อนข้างมาก จึงทำให้มีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจจะไม่ได้ลงทุนมากนักอยู่แล้ว

11. การศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีค่า Odds ratio เท่ากับ 5.402 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบการศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี กับการศึกษาระดับต่ำกว่า

ปริญญาตรี พบว่า การศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี มีโอกาสลดการลงทุนมากกว่าการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี 5.402 เท่าแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12. อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีค่า Odds ratio เท่ากับ 0.579 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับอาชีพนักเรียน/นักศึกษา พบว่า อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีโอกาสไม่ลดการลงทุนมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา 0.579 เท่าแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

13. อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีค่า Odds ratio เท่ากับ 0.379 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพนักเรียน/นักศึกษา พบว่า อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีโอกาสไม่ลดการลงทุนมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา 0.379 เท่าแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

14. อาชีพที่เป็นเจ้าของกิจการ มีค่า Odds ratio เท่ากับ 0.066 นั่นคือ เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่ เมื่อเปรียบเทียบอาชีพที่เป็นเจ้าของกิจการ กับอาชีพนักเรียน/นักศึกษา พบว่า อาชีพที่เป็นเจ้าของกิจการ มีโอกาสไม่ลดการลงทุนมากกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา 0.066 เท่าและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากผู้ลงทุนที่ประกอบอาชีพเจ้าของกิจการมีโอกาสไม่ลดการลงทุนเนื่องจากอาชีพเจ้าของกิจการไม่มีโอกาสใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีได้มาก ทำให้เห็นความสำคัญในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

การวิเคราะห์ผลของนโยบายการเพิ่มการถือครองหน่วยลงทุนเป็น 7 ปี และปัจจัยที่กำหนดปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ของตัวแปร

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.790 ^a	.623	.616	96078.817

a. Predictors: (Constant), อาชีพ3, ระยะเวลา, รายได้2, เพศ, อาชีพ1, การศึกษา1, รายได้3, อายุ3, สถานภาพ, รายได้1, อายุ1, รายได้4, อาชีพ2, อายุ2, การศึกษา2

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์โดยมีค่าสหสัมพันธ์ 0.79 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ หมายถึง ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 62.3 ค่า Adjusted R Square แสดงถึงตัวแปรอิสระสามารถพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 61.6

ตารางที่ 4.29 ข้อมูล ANOVA

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1 Regression	1.198E13	15	7.987E11	86.520	.000 ^a
Residual	7.237E12	784	9.231E9		
Total	1.922E13	799			

a. Predictors: (Constant), อาชีพ3, ระยะเวลา, รายได้2, เพศ, อาชีพ1, การศึกษา1, รายได้3, อายุ3, สถานภาพ, รายได้1, อายุ1, รายได้4, อาชีพ2, อายุ2, การศึกษา2

b. Dependent Variable: จำนวนเงินลงทุน

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

จากตารางที่ 4.29 แสดงตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม และค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มแตกต่างกันในตารางพารามิเตอร์อย่างมีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.30 จำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบายและหลังนโยบายการถือครอง 7 ปี

		จำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบาย ถือครอง 7 ปี	จำนวนเงินลงทุนหลังนโยบาย ถือครอง 7 ปี
N	Valid	400	400
	Missing	0	0
Mean		159740.00	144932.50
Minimum		5000	5000
Maximum		500000	500000

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

ตารางที่ 4.30 แสดงจำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบายถือครอง 7 ปี มีค่าเฉลี่ย 159,740 บาท มีค่าสูงสุด 500,000 บาทค่าต่ำสุด 5,000 บาท และจำนวนเงินลงทุนหลังนโยบายถือครอง 7 ปี มีค่าเฉลี่ย 144,932.50 บาท มีค่าสูงสุด 500,000 บาท และมีค่าต่ำสุด 5,000 บาท

สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ

$$Y = 36,610.285 - 14,807.500 \text{ระยะเวลา}^* - 7,799.462 \text{เพศ} + 66.752 \text{อายุ}1 + 126,952.327 \text{อายุ}2^* + 74,577.159 \text{อายุ}3^* - 19,010.298 \text{สถานภาพ}^* + 14,152.518 \text{รายได้}1 + 39,378.433 \text{รายได้}2^* + 26,490.617 \text{รายได้}3 + 168,115.423 \text{รายได้}4^* + 15,820.764 \text{การศึกษา}1 + 30,710.185 \text{การศึกษา}2 + 31,011.309 \text{อาชีพ}1 - 17,140.138 \text{อาชีพ}2 + 51,093.498 \text{อาชีพ}3^*$$

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ
ตัวแปรตาม Y = ปริมาณการลงทุนก่อนนโยบาย 7 ปี และปริมาณการลงทุนหลังนโยบาย 7 ปี		
ตัวแปรอิสระ		
ระยะเวลา*	-14,807.500	0.030
เพศ	-7,799.462	0.336
อายุ 1	66.752	0.997
อายุ 2*	126,952.327	0.000
อายุ 3*	74,577.159	0.005
สถานภาพ*	-19,010.298	0.036
รายได้ 1	14,152.518	0.303
รายได้ 2*	39,378.433	0.003
รายได้ 3	26,490.617	0.160
รายได้ 4*	168,115.423	0.000
การศึกษา 1	15,820.764	0.552
การศึกษา 2	30,710.185	0.256
อาชีพ 1	31,011.309	0.116
อาชีพ 2	-17,140.138	0.359
อาชีพ 3*	51,093.498	0.025
ค่าคงที่	36,610.285	0.294

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่านัยสำคัญ
การวิเคราะห์กำลังสองแบบน้อยที่สุดแบบธรรมดา (OLS)		
Model Summary	R = 0.790	
	R Square = 0.623	
	Adjusted R Square = 0.616	
Anova	Sig = 0.000	

*ค่านัยสำคัญ (Sig) < 0.05

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนกับปัจจัยต่างๆ (ตารางที่ 4.31) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการถือครองเป็น 7 ปีปฏิทินมีผลต่อจำนวนเงินลงทุนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนจะลดการลงทุนลง 14,807.50 บาท เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านระยะเวลาทำให้ผู้ลงทุนอาจจะมีคามจำเป็นต้องใช้เงิน จึงตัดสินใจลดการลงทุน
2. เพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
3. อายุ 20-39 ปี ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
4. อายุ 40-59 ปี มีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนในช่วงนี้เพิ่มการลงทุนขึ้น 126,952.33 บาท ซึ่งตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากอายุยิ่งมากขึ้นทำให้เห็นความสำคัญในการลงทุนเพื่อเตรียมตัวที่จะเกษียณมากขึ้น
5. อายุ 60 ปีเป็นต้นไป มีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนในช่วงนี้จะเพิ่มการลงทุนขึ้น 74,577.16 บาท ซึ่งตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากอายุยิ่งมากขึ้นทำให้เห็นความสำคัญในการลงทุนเพื่อเตรียมตัวที่จะเกษียณมากขึ้น
6. สถานภาพมีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนที่มีสถานภาพสมรสจะลดการลงทุนลง 19,010.30 บาท ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากผู้ลงทุนที่มีสถานภาพสมรสอาจมีข้อจำกัดในการลงทุน เช่น มีรายจ่ายของบุตรจึงต้องสำรองเงินไว้ใช้จ่าย ไม่สามารถนำเงินไปลงทุนได้
7. รายได้ 20,000-29,999 บาท/เดือน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

8. รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน มีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนในช่วงรายได้นี้จะเพิ่มการลงทุนขึ้น 39,378.43 บาท ซึ่งตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากที่มีรายได้มากขึ้นมีโอกาสในการลงทุนได้มาก ไม่มีอุปสรรคในเรื่องระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุน

9. รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

10. รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป มีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนในช่วงรายได้นี้จะมีการเพิ่มการลงทุนขึ้น 168,115.42 บาท ซึ่งตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากผู้ที่มีรายได้มากขึ้นมีโอกาสในการลงทุนได้มาก ไม่มีอุปสรรคในเรื่องของระยะเวลาการถือครองหน่วยลงทุน

11. การศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

12. การศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

13. อาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

14. อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

15. อาชีพเจ้าของกิจการมีผลต่อจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยผู้ลงทุนที่ทำอาชีพนี้จะเพิ่มการลงทุน 51,093.50 บาท ซึ่งตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากกลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการมีสิทธิลดหย่อนในด้านอื่นๆ น้อยกว่ากลุ่มอาชีพอื่น จึงลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

5.1 ข้อเสนอสรุปผลการวิจัย

ปัจจัยด้านประชากร

ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากที่สุด มีอายุในช่วง 20-39 ปี มากที่สุด มีสถานภาพโสดมากกว่าสมรส การศึกษาในช่วงระดับปริญญาตรีมากที่สุด มีอาชีพพนักงานเอกชนเป็นส่วนใหญ่ มีรายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไปมากที่สุด

พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาในการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ผู้ลงทุนคิดเห็นว่าการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขใหม่ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีโอกาสทำให้ผิดเงื่อนไขได้มาก ภายหลังจากการปรับเปลี่ยนใหม่มีผลต่อปริมาณการเลือกลงทุนมาก โดยนักลงทุนมีการเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่น อีกทั้งนักลงทุนมีความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขคิดเห็นด้วยมาก เมื่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและผู้ลงทุนยังสนใจลงทุนอยู่โดยผู้ลงทุนคิดเห็นด้วยมาก และผู้ลงทุนมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนอย่างสม่ำเสมอคิดเห็นด้วยปานกลาง

ข้อมูลและความสนใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ช่องทางในการรู้จักกองทุนรวมหุ้นระยะยาวโดยผู้ลงทุนรู้จักผ่านช่องทางการบอกต่อจากผู้อื่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 32.5 รู้จักผ่านช่องทางอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 18 และรู้จักผ่านนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ 11

ระยะเวลาการลงทุนเป็นผู้ที่ลงทุนเป็นเวลา 1-4 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.5 ลงทุนเป็นเวลา 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.8 ลงทุนต่ำกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.5 และลงทุนเป็นเวลา 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.2

การใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีผู้ลงทุนลงทุนไม่เต็มสิทธิ คิดเป็นร้อยละ 57.5 และนักลงทุนที่ลงทุนเต็มสิทธิในการลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 42.5

เหตุผลในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผู้ลงทุนลงทุนเพื่อใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี คิดเป็นร้อยละ 83.2 ลงทุนเพื่อได้กำไรส่วนต่าง คิดเป็นร้อยละ 10.5 และลงทุนเพื่อได้รับเงินปันผลจากการลงทุน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ปัญหาในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผู้ลงทุนมีปัญหาข้อจำกัดในการใช้สิทธิค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 43 ผู้ลงทุนใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีได้ไม่เต็มสิทธิ คิดเป็นร้อยละ 33.8 และผู้ลงทุนไม่เข้าใจในกฎการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 23.2

การใส่ใจในการลดหย่อนภาษีพบว่า ผู้ลงทุนให้ความใส่ใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46 ให้ความใส่ใจมาก คิดเป็นร้อยละ 40 ให้ความใส่ใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 12 และผู้ลงทุนให้ความใส่ใจน้อย คิดเป็นร้อยละ 1.8

หากผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีจะนำเงินไปลงทุนอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 49.8 ลงทุนในกองทุนอื่นที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ คิดเป็นร้อยละ 40 นำมาฝากเงิน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และนำมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 5

การลดหย่อนภาษีมีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน คิดเป็นร้อยละ 72.5 และผู้ลงทุนคิดว่าการลดหย่อนภาษีไม่มีผลในการตัดสินใจเลือกลงทุน คิดเป็นร้อยละ 27.5

การลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากไม่ส่งผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 60.2 และผู้ลงทุนที่คิดว่าการลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากมีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 39.8

จำนวนเงินลงทุนก่อนและหลังนโยบายการถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน

จำนวนเงินลงทุนก่อนนโยบายถือครอง 7 ปี มีค่าเฉลี่ย 159,740 บาท มีค่าสูงสุด 500,000 บาท ค่าต่ำสุด 5,000 บาท และจำนวนเงินลงทุนหลังนโยบายถือครอง 7 ปี มีค่าเฉลี่ย 144,932.50 บาท มีค่าสูงสุด 500,000 บาท และมีค่าต่ำสุด 5,000 บาท

พฤติกรรมการลงทุน (ลดหรือไม่ลดการลงทุน) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 โอกาสในการลดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและปัจจัยต่างๆ

ปัจจัย	โอกาสที่จะลดการลงทุน
เพศ	เพศหญิงมีโอกาสที่จะลดการลงทุน
สถานภาพ	สถานภาพสมรสมีโอกาสที่จะลดการลงทุน
รายได้	รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน มีโอกาสที่จะลดการลงทุน รายได้ 40,000-49,999 บาท/เดือน มีโอกาสที่จะลดการลงทุน รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป มีโอกาสที่จะลดการลงทุน
การศึกษา	ระดับปริญญาตรีมีโอกาสที่จะลดการลงทุน
อาชีพ	อาชีพเจ้าของกิจการมีโอกาสที่จะไม่ลดการลงทุน

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวกับปัจจัยต่างๆ
นำเสนอในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินลงทุนและปัจจัยต่างๆ

ปัจจัย	จำนวนเงินลงทุน
เงื่อนไขการลงทุน	การเปลี่ยนเงื่อนไขเป็น 7 ปีปฏิทิน ส่งผลให้ลงทุนลดลง 14,807.50 บาท
อายุ	อายุ 40-59 ปี ส่งผลให้ลงทุนเพิ่มขึ้น 126,952.33 บาท อายุ 60 ปีเป็นต้นไป ส่งผลให้ผู้ลงทุนลงทุนเพิ่มขึ้น 74,577.16 บาท
สถานภาพ	สถานภาพสมรส ส่งผลให้ลงทุนลดลง 19,010.30 บาท
รายได้	รายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน ส่งผลให้ลงทุนเพิ่มขึ้น 39,378.43 บาท รายได้ 50,000 บาท/เดือนเป็นต้นไป ส่งผลให้ลงทุนเพิ่มขึ้น 168,115.42 บาท
อาชีพ	เจ้าของกิจการ ส่งผลให้ลงทุนเพิ่มขึ้น 51,093.50 บาท

หมายเหตุ. จากการรวบรวมผลจากแบบสอบถามและการวิเคราะห์ของผู้วิจัย

5.2 ข้อเสนอแนะ

ผลของงานวิจัยทำให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการถือครองหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ว่าส่งผลให้ผู้ถือหน่วยลงทุนลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวลดลง เนื่องจากมีการขยายระยะเวลาในการถือครองจาก 5 ปีปฏิทิน เป็น 7 ปีปฏิทิน ดังนั้น หากต้องการสนับสนุนให้ผู้ลงทุนลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพิ่มขึ้นไม่ควรขยายระยะเวลาการถือครอง

การทำการตลาดหากต้องการทำให้ผู้ลงทุนลงทุนมากขึ้นควรมุ่งเน้นผู้ลงทุนในกลุ่มช่วงอายุ 40-59 ปี กลุ่มอายุ 60 ปีเป็นต้นไป รวมถึงผู้ลงทุนที่มีรายได้ 30,000-39,999 บาท/เดือน กลุ่มรายได้ 50,000 บาท/เดือน และผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของกิจการ โดยอาจมีการสนับสนุนพิเศษจัดโปรโมชั่น และประชาสัมพันธ์ให้ตรงกับกลุ่มของผู้ลงทุน

รายการอ้างอิง

หนังสือ

ภราดร ปรีดาศักดิ์. (2556). *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2556). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

จิราพร พรพัฒน์กุลทล. (2553). *สิทธิประโยชน์ทางภาษีแรงจูงใจในการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อ
การเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว*. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี.

ฐิตินันท์ สีนประวัตติ. (2555). *การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะ
เศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.

นัยนา ไพลินชัยอารี. (2546). *การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนรวมในประเทศไทย
กรณีศึกษากองทุนรวมตราสารหนี้ช่วงปี พ.ศ. 2543-2545*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องปริญญา
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.

ปวิกร จุณณานนท์. (2541). *ปัจจัยการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมของ
ประชาชน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะนิเทศศาสตร์.

ภาชลิต เถาว์ชาลี. (2550). *การประเมินผลการดำเนินงานและศึกษาปัจจัยที่กำหนดผลตอบแทนของ
กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์.

ยินดี ดิสรา. (2545). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะเศรษฐศาสตร์.

สิริ ประสมศักดิ์. (2544). *ปัจจัยที่กำหนดผลตอบแทนของกองทุนรวมตราสารทุน*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะเศรษฐศาสตร์.

อุบลกาญจน์ ศุภวีริยากร. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว*. (งานวิจัยเฉพาะเรื่องปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะเศรษฐศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร. (2559). *ประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2559, จาก <http://203.155.220.230/bmainfo/esp/>

ภาคผนวก

แบบสอบถามสำหรับลูกค้าธนาคารกรุงเทพในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่เคยซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

การศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี 2559
กรณีศึกษา ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
โครงการเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวปี 2559 กรณีศึกษา
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบ
สำรวจรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ความสนใจในกองทุนรวม
หุ้นระยะยาว มีลักษณะแบบสำรวจรายการ (Checklist) และปริมาณการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น
ระยะยาว

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกฎหมายใน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามครั้งนี้ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงขอ
ความร่วมมือจากท่านได้กรุณาให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริง โดยข้อมูลในแบบสอบถามจะถือเป็น
ความลับและนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเฉพาะครั้งนี้เท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน (.....) หน้าข้อความตามความคิดเห็นของท่านหรือข้อเท็จจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 20 ปี

() 20-39 ปี

() 40-59 ปี

() 60 ปีเป็นต้นไป

3. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

() ระดับปริญญาตรี

() สูงกว่าระดับปริญญาตรี

5. อาชีพ

() นักเรียน/นักศึกษา

() หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() เจ้าของกิจการ

6. รายได้

() 10,000-19,999 บาท

() 20,000-29,999 บาท

() 30,000-39,999 บาท

() 40,000-49,999 บาท

() 50,000 เป็นต้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และความสนใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน (.....) หน้าข้อความตามความคิดเห็นของท่านหรือข้อเท็จจริงมากที่สุด

1. ท่านรู้จักกองทุนรวมหุ้นระยะยาวผ่านอะไร
 Internet นิตยสาร การบอกต่อจากผู้อื่น อื่น
2. จำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก่อนนโยบายการถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน

3. จำนวนเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังนโยบายการถือครองหน่วยลงทุน 7 ปีปฏิทิน

4. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมาแล้วกี่ปี
 ต่ำกว่า 1 ปี 1-4 ปี 5-10 ปี 10 ปีขึ้นไป
5. ท่านใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษีกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 เต็มจำนวน ไม่เต็มจำนวน
6. ท่านคิดว่าเหตุผลใดที่จะทำให้ท่านเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 ใช้สิทธิในการลดหย่อนภาษี ได้ส่วนต่างกำไรจากการลงทุน ได้ปันผลจากกองทุน
7. ท่านพบปัญหาชนิดใดในการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 ใช้สิทธิในการลดหย่อนได้ไม่เต็มสิทธิ
 ไม่เข้าใจในกฎการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 มีข้อจำกัดในการใช้สิทธิค่อนข้างมาก
8. ท่านใส่ใจในการลดหย่อนภาษีมากน้อยแค่ไหน
 เรียงลำดับจากน้อยสุดไปมากที่สุด ดังนี้ 1 () 2 () 3 () 4 () 5 ()
9. หากท่านไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษี
 สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 ไม่สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
10. หากท่านไม่ได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีท่านจะนำเงินไปทำอะไร
 ลงทุนในกองทุนอื่นที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ลงทุนอื่นๆ
 ฝากเงิน ใช้จ่ายส่วนตัว
11. การปรับลดวงเงินคุ้มครองเงินฝากทำให้ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
 ลงทุนมากขึ้น ลงทุนไม่มากขึ้น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อกฎหมายกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านหรือข้อเท็จจริงมากที่สุด

5 = มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุด

4 = มีระดับความเห็นด้วยมาก

3 = มีระดับความเห็นด้วยปานกลาง

2 = มีระดับความเห็นด้วยน้อย

1 = มีระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด

พฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกลงทุน	ระดับความสำคัญ				
	5	4	3	2	1
1. กองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและท่านก็ยังสนใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว					
2. หลังการปรับเงื่อนไขการลงทุนมีผลต่อปริมาณเลือกการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว					
3. ท่านมีการติดตามข้อมูลเงื่อนไขการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอย่างสม่ำเสมอ					
4. ท่านคิดว่า การปรับเงื่อนไขสำหรับนักลงทุนทำให้มีโอกาสนในการผิดเงื่อนไขที่มากขึ้น					
5. ท่านมีการเลือกลงทุนในกองทุนลดหย่อนภาษีอื่นนอกจากการกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข					
6. ท่านมีความเชื่อมั่นในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวภายหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข					

ข้อเสนอแนะอื่น.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวอนันตญา ประยูรรักษ์
วันเดือนปีเกิด	27 พฤศจิกายน 2533
วุฒิการศึกษา	ปีการศึกษา 2555: วิทยาศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่การตลาด ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
ประสบการณ์ทำงาน	2556-ปัจจุบัน: เจ้าหน้าที่การตลาด ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)

